

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

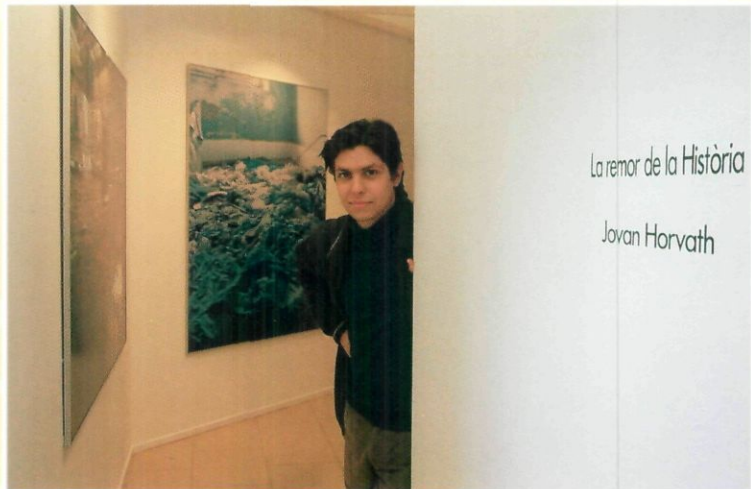
imatges d'actualitat

Josep Bertran

La vídua de Guillem Viladot amb els altres tres autors de Quartet ponentí, Rosa Fabregat, Marta Alòs i Francesc Pané.

L'Espai participa en la Primavera Fotogràfica de Catalunya.

La remor de la Història
Jovan Horvath

Els lliris poden desaparèixer del bosc per culpa de l'abocador.

L'aigua ja assaona la terra i baixa abundant pel Sió.

Núm. 434
Any XXXVII
Abril 2000

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera, Rosa Maria Sera
i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.450 ptes. € 20'73
A l'estranger: 3.760 ptes. € 22'60
Número solt: 320 ptes. € 1'92
Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

La possible instal·lació d'un abocador de residus
especials prop d'Agramunt preocupa els veïns que, en
gran nombre, participen en les activitats que la Plata-
forma organitza per cridar l'atenció del perill que aquesta
ubicació pot representar per tota la comarca.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna
de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'ac-
ceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SÍO, han
d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es
publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SÍO, perquè puguin sortir publicats en el
mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció
(Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats lectors...

Els darrers mesos la pagesia ha estat d'actualitat a partir de les
notícies que ha generat la construcció del canal Segarra-Garrigues i la
sequera que hem patit durant tot l'hivern. Ambdues notícies tenien un
element en comú: l'aigua.

L'aigua és font de vida i de riquesa i, des que es va començar a conrear
la terra, la seva recerca ha estat una lluita constant per assegurar les
collites. Encara avui en dia, en la major part del món, la falta d'aigua
és un dels problemes més importants i un tema vital per la supervivència
de milions de persones. Aquí mateix, no fa pas massa temps, els
nostres avantpassats van patir molt per poder assegurar la disponibilitat
de l'aigua. La posada en marxa del canal d'Urgell va ser una lluita de
molts anys que va crear molts problemes, i molta gent, constructors
i pagesos, hi va deixar la pell.

Estem a les portes de la construcció d'una nova portada d'aigua, el
canal Segarra-Garrigues, que ha de canviar la fisonomia del nostre
municipi i la nostra comarca. Aquest estiu ja s'omplirà l'embassament
més gran de Catalunya, el de Rialb, i les obres del canal estan al caure
després de molts anys, pocs en perspectiva històrica, de parlar-ne i de
negociar entre administracions.

El nostre municipi serà un dels més beneficiats. Gairebé es regarà tot
el terme. També esdevindran de reg les terres de bona part de la
Ribera del Sió. És a dir, Agramunt serà el centre d'una extensa
superfície de terra de regadiu que ha de transformar l'economia
agramuntina, gràcies a la riquesa que tot això comporta, amb la
creació d'empreses agràries, de transformació i de serveis.

Amb això, amb aquestes perspectives, seria natural que els nostres
pagesos estiguessin il·lusionats pel futur, malgrat els esforços que
hauran de fer, només faltaria. Doncs sembla que no. I si ho estan ho
dissimulen molt bé. En els darrers temps, en moltes poblacions s'han
fet sessions informatives per parlar del tema; els delegats de les
col·lectivitats es troben, han sorgit associacions que treballen en pro
del canal, en definitiva hi ha un cert moviment reivindicatiu i preparatori
de la posada en marxa del Canal.

De tot això a Agramunt en passen. En els nostres pagesos es constata
una apatia preocupant. Des de fa temps cap representant de la nostra
col·lectivitat participa en reunions del Canal. Qui n'és el president?
I què se n'ha fet de l'activitat sindical? Cap pagès o ramader agramuntí
participa, no ja en la direcció de la Unió de Pagesos, ni tan sols en
trobes un a les assemblees. Tan bé viuen els nostres pagesos que no
es preocupen de millorar? Tant en treuen de la terra i les subvencions
de la Unió Europea que no es volen esforçar pel futur. Sembla que tota
la seva activitat col·lectiva es redueixi a arranjar els camins i repartir-
se el premis que donen els altres el dia de Sant Isidre.

O és que se'ls en fot tot?

Atentament,

Bernat Jofre

Agramunt, abril del 2000

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

**Ramon
Capitan**

- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 973 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

JOSEP BERTRAN

Regidors de l'Ajuntament agramentí pengen una pancarta contra l'abocador.

JOSEP BERTRAN

Els participants a la marxa ecologista van visitar l'exposició de l'Espai contra l'abocador del Bosc del Siscar.

Abocador, NO

Amb aquest eslògan s'ha iniciat una campanya popular contra la possible instal·lació d'un abocador de residus industrials a la zona del Bosc del Siscar. Es tracta de col·locar pancartes als balcons i finestres de la Vila. El dia 19 de març es va fer una pintada d'aquestes pancartes per part de la Plataforma contrària a l'abocador i diversos voluntaris. Aquestes pancartes es venien per obtenir fons de finançament ▶

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- ❑ Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- ❑ Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- ❑ Experimenti una visibilitat sense precedents.
- ❑ Canvii sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

de la campanya. Mols veïns hi han posat més imaginació al contingut de les pancartes. A la secció, *Indrets i racons* el lector en trobarà una mostra. Són nombrosos els edificis de la Vila que tenen aquestes pancartes penjades als balcons. Alguns edificis públics també s'han afegit a la campanya que durarà fins que se sàpiga sí s'instal·la o no l'abocador.

Al mateix indret on es va fer la pintada, la plaça del Mercat, el diumenge 2 d'abril tingué lloc la concentració d'una marxa en favor del medi ambient i en contra de la política que duu a terme la Generalitat en la reducció i tractament de residus. Prop d'un centenar de persones, procedents de diversos indrets de Catalunya, van participar en aquesta marxa que va

passar pel Bosc del Siscar, Oliola, on van dinar, i Cervera. En aquesta ciutat tingué lloc una assemblea i es va signar un document, denominat *Manifest de Cervera* que conté una sèrie de punts reivindicatius per una política mediambiental diferent de la que fa la Generalitat, encaminada a la reducció de residus i el seu tractament en origen.

Presentació homenatge

Organitzat per l'Ajuntament i l'editorial, Pagès Editors, es va celebrar el diumenge, dia 2 d'abril, la presentació de dos llibres: *Quartet ponentí* i *Abans podríem passar pel Louvre*. L'acte s'esdevingué una mena d'homenatge a Guillem Viladot, traspassat el mes de novembre de l'any passat, ja que col·laborà en el primer i fou l'autor del segon. La sala de sessions de la Casa de la Vila es va omplir de gom a gom amb un públic, molt foraster, fidel a la persona i l'obra de Viladot.

L'acte estigué presidit per l'alcalde, Josep Huguet, i el president de la Diputació,

JOSEP BERTRAN
Els familiars van assistir a l'acte de presentació i homenatge.

Josep Pont. Al final de l'acte, ambdós van anunciar oficialment la creació d'un patronat que gestionarà i impulsarà tot el legat artístic de Guillem Viladot. Una bona entesa entre totes les parts implicades, família i institucions, farà possible aquesta nova entitat que actualment s'està gestionant per posar-la en marxa el més ràpidament possible.

Abans podríem passar pel Louvre és un llibre de poemes que descriu la relació entre un pare i un fill. Llibre pòstum és, segons el seu prologuista, Jaume Pont *el testament literari de l'escriptor d'Agramunt. Ho és pel fil de la seva anècdota i perquè ve a representar un epítom, una síntesi exemplar de les obsessions de l'escriptor.*

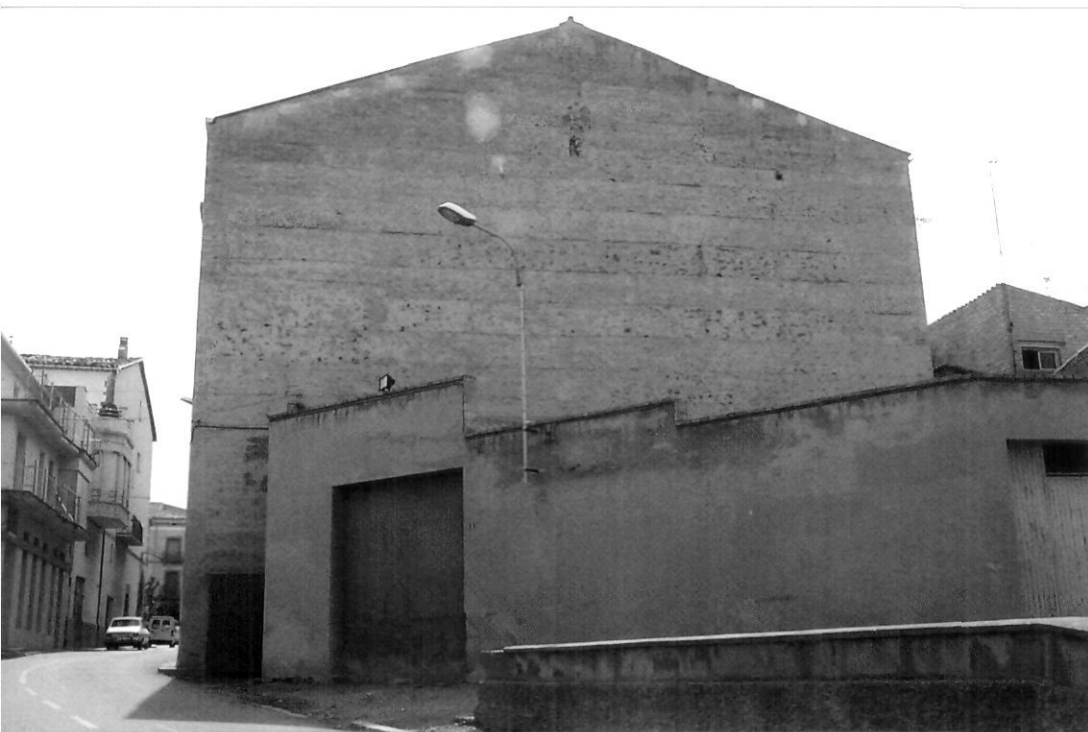
Quartet ponentí és un llibre de contes escrit per Guillem Viladot, Rosa Fabregat, Francesc Pané i Marta Alòs. L'acte comptà amb la presència dels tres escriptors lleidatans que en les seves intervencions van tenir paraules de reconeixement ver el *Mestre Viladot*. El llibre va ser presentant per l'escriptor Josep Vallverdú. El text de la presentació el reproduïm en aquest mateix número.

JOSEP BERTRAN
Un nombros públic va seguir les diferents intervencions.

Casal

L'Ajuntament ha comprat el cobert que hi ha darrera de l'edifici del Casal amb l'objectiu d'ampliar l'escenari del Teatre coincidint amb les obres que s'hi han de fer properament i que obligaran a tancar la sala durant un any, aproximadament. La compra, estimada en uns 3,5 milions de pessetes, dels 130 metres quadrats del local facilitarà la remodelació de tot l'escenari i d'una sortida directa al carrer. L'Ajuntament també té previst fer diverses millores a la resta del teatre com la instal·lació de la calefacció i la refrigeració, sortides d'emergència, supressió de barreres arquitectòniques, canvi de butaques i la supressió de les llotges de la platea.

JOSEP BERTRAN

El Casal s'ampliarà pel darrera de l'escenari.

Primavera Fotogràfica

L'Espai Guinovart participa en la sèrie d'exposicions que se celebren arreu de Catalunya sota el nom genèric de *Primavera fotogràfica*. El diumenge 9 d'abril es va inaugurar la mostra que es podrà veure fins el dia 16 de maig. Es tracta d'una exposició del fotògraf iugoslau, Jovan Horvath, que conté sis fotografies que ha agrupat amb el títol de *La remor de la història*. L'autor, nascut a Belgrad, va estudiar la carrera musical i durant molts anys la va exercir. És a Catalunya des de l'any 1991 i ha participat en nombroses exposicions individuals i col·lectives.

JOSEP BERTRAN

Imatges de masses en la Primavera Fotogràfica.

JOSEP BERTRAN

Dones Esbarjo

L'Associació de Dones Esbarjo ha celebrat una sèrie d'actes per commemorar el cinquè aniversari de la seva fundació. El dia amb més activitat va ser el dissabte, 25 de març, amb un esmorzar, missa, dinar i inauguració d'una mostra artística a la sala d'exposicions de la Caixa del Penedès. Treballs de tota mena aportats per les sòcies de l'entitat es van poder veure durant una setmana.

Objectes de tota mena estigueren exposats una setmana.

Ja ha plogut

Després d'una sequera de mesos, no ha plogut en tot l'hivern, a finals de març va començar a ploure i els prop de 50 litres per metre quadrat que han caigut diuen els pagesos que, de moment, són suficients per espavilar la collita allà on va néixer. A primera hora de la tarda del dia 23 de març va caure una forta tempesta amb calamarsa. Sortosament va ser de curta durada i no ens afectà tant com en altres indrets on malmeté algunes collites.

JOSEP BERTRAN

L'aigua ha arribat amb algun xafec fort.

La foto

Hi ha festes privades que esdevenen públiques. Aquest és el cas de la celebració del quarantè aniversari d'una veïna d'Agramunt. Els seus familiars i amics li van preparar una mena de gimcana ciclista que tots van seguir amb molt bon humor un diumenge al matí. Felicitats.

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 - AGRAMUNT
Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07

☐ **Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable**

PODÒLOGA

Tere Torné Cortés

- *Durícies, ulls de poll,...*
- *Afeccions dels peus*
- *Afeccions de les ungles*
- *Plantilles correctores*
- *Ortesis de silicona*

HORARI:

*Dimarts, dijous i divendres: Tardes de 15'30 a 20'30 b.
Dimecres: Matí de 9 a 13 b. i tardes de 15'30 a 20'30 b.
Dissabtes: Matí de 9 a 13 b.*

Horari a convenir.

Avgda. Catalunya, 12, 1r, 1a • Telèfon 630 95 81 68
AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Baixada del Convent, 9
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Telèf. 973 39 22 52
Mòbil 696 96 34 85

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

Tallers Bertran, S.L.

GRUP
VOLKSWAGEN

Més de 200 vehicles d'ocasió
a la seva disposició procedents
de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

Reproduïm el text que Josep Vallverdú va llegir durant l'acte de presentació de *Quartet Ponentí*, a la Sala d'Actes de la Casa de la Vila, el 2 d'abril.

Quartet Ponentí

El gruix de producció literària que actualment existeix a Ponent no s'havia produït mai abans, en cap època. Pel sol detall de l'abundor de mostres i d'autors, el fet és d'importància. Si hi afegim que els escriptors participen dels dos sexes i, alhora, es despleguen en activitats multigenèriques, farà l'efecte que en els nostres temps el panorama és completament satisfactori.

Hi ha de tot: assaigs purs, divulgació, història i geografia, biografies i autobiografies, estudis sectorials, narrativa

curta, novel·la, poesia, teatre de tirat divers, llibre infantil, llibre gràfic.

La dinàmica de creació obeeix en la majoria de casos a l'impuls propi que neix de la que se n'ha dit «fecunda soledat de l'escriptor». En d'altres casos els llibres que surten aquí són producte d'un impuls editorial –ara convindria fer un volum sobre això o allò altre; el vols escriure?– o a projectes en relació amb institucions. En aquest darrer apartat, o ben acostadament, hi hauria la dinàmica dels Premis Literaris.

Anem, però, als autors. En una síntesi expositiva que vaig fer a Lleida el 1992 dins una sessió de l'Institut d'Estudis Catalans, vaig dissenyar un temptatiu organigrama diacrònic de les diferents generacions literàries de Ponent en el segle XX, basant-me en l'observació i treballs anteriors personals i en estudis com els de Macià-Bayo o Josep Borrell. Doncs bé, ho esmento perquè aquell organigrama ha quedat totalment coix. Avui cal afegir, almenys, un parell d'almostes d'escriptors, elles i ells,

JOSEP BERTRAN

Taula presidencial de l'acte de presentació de *Quartet Ponentí*.

apareguts, i en alguns casos consolidats, en el nostre panorama. Les generacions, vull dir, s'estalonen, i en un termini de quinze anys en tenim un o una i mitja de nova aparició.

Les generacions a què ara em refereixo han aparegut en menys de quinze anys, són els més joves dels escriptors que ens fan quedar bé o comencen de fer-ho, i que podem datar pràcticament de

La nostra força ho serà de debò quan deixem de ser autors «ponentins» per ser, simplement, noms de la literatura catalana, esforç que els nostres autors ja fan...

començos dels norantes. Fan l'efecte que volen orlar el final del segle amb roses esclatants, auguri de més rica florida dins el XXI.

Repasseu, si us plau, les novetats dels darrers anys, tant en els catàlegs d'editorials de Ponent com en els casos que autors ponentins publiquen exclusivament a Barcelona, i veureu com la nòmina s'ha engruixit de manera sorprenent els darrers anys amb noms de recent fornada. El fet és més curiós perquè és, geogràficament, únic: a Girona i les terres envoltant, una regió tinguda per particularment rica en autors, l'aflorament d'escriptors joves és més atenuada que a Ponent. I no parlem de Tarragona i les seves terres, on, encara que s'observa un creixement, aquest és només llunyanament comparable al de Ponent. La llista de narrativa i autors de la col·lecció Lo Marraco és, avui, considerable.

És clar que quantitat no vol dir qualitat: no necessàriament, i arreu passa el mateix: d'entre una feixuga garba poden aparèixer una o dues espigues bones. Per tant, en producció literària estem en la fase expansiva, encara no intensiva. En quedarà poca cosa. És com ha de ser.

Immediatament de dir això, em per-

meto d'apuntar un perill: l'autocomplaença en el ponentisme. La nostra força ho serà de debò quan deixem de ser autors «ponentins» per ser, simplement, noms de la literatura catalana, esforç que els nostres autors ja fan, però que l'entorn, i ni cal dir que el barcelonisme més radical, emmascara i desfigura retornant-los a la condició de regionals. L'entorn mediàtic i fins

l'institucional local –recordem el gran espectacle d'un campió, (meritori, res a dir), de motorisme–, pot, per la insistència en el ponentisme, rebaixar involuntàriament la condició catalana dels autors.

Guillem Viladot va obrir pis a Barcelona fa més de vint anys, entre altres motius familiars, per estar més a prop del gran calder on es cuinen les receptes i els plats de la literatura i el seu vessant social i de projecció mediàtica. No se'n va sortir del tot: va continuar essent per als de Barcelona un autor d'Agramunt: Saps? És d'Agramunt. I aquesta, d'on

Fins al darrer moment, i per molts objectes espacials que construis, Viladot continuava fidel a la lletra, perquè li permetia caminar vers un infinit que en les darreres obres ell percebia proper.

és? Lluny, de Cervera. I aquell altre? Uii! –com exclamació insuperable– em sembla que ve d'Arbeca.

Si em permeteu un exemple personal, arran de l'obtenció d'un premi europeu, la notícia no fou possible publicar-la al diari Avui enviant-la directament ni a

través d'un agent de premsa barceloní: Estic segur que a través de la seva corresponsal lleidatana s'hauria publicat. Com va passar amb la notícia de la sèrie de dibuixos animats adaptada d'un llibre. Com que és un autor lleidatà, cal que quedi ben clar que la notícia, o surt de Lleida o no interessa. *Rarae aves.*

Doncs, per la mateixa raó, el títol del llibre que avui presentem no el trobo encertat del tot. D'un llibre fet per autors de Ponent dir-ne Quartet Ponentí és, si voleu en clau inconscient, un reble més a la política de subratllar la condició local. No cal fer aquesta publicitat adjectival des de la portada: el lector hauria d'admirar-se de la condició que agermana els quatre autors «després» de descobrir, enriquert per la lectura, que els autors són ponentins. Després, no abans.

Em limitaré a parlar un xic del contingut del llibre Quartet Ponentí. Està format per quatre aportacions d'altres tants autors. Tots ells hi han contribuït amb contes, relats curts. Guillem Viladot apareix perfectament present en les pàgines dels seus quatre contes, de vegades, de manera punyent.

No és el lloc d'enumerar detalls, però recomano que es llegeixin els contes provant de recordar la persona de l'autor, i els lectors hi veuran la ironia, la penetració, el joc conceptual, la poesia inesperada, la tendresa, la resignada

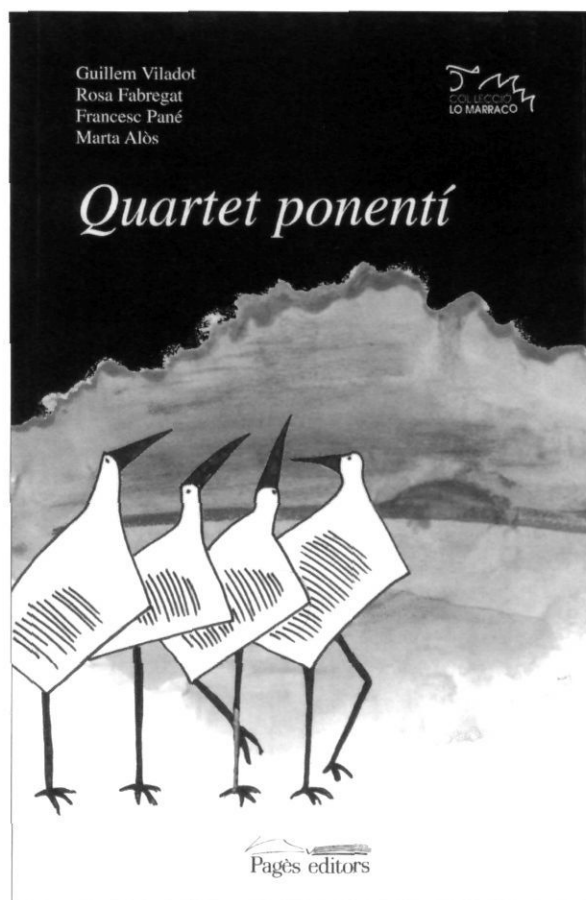
ganyota molt personal, íntima, un somriure d'horitzons multiplicats. Una absorció de la naturalesa humana només a l'abast dels literats sòlids. El primer relat és revelador. La conversa entre marit i muller posa de manifest les plenituds i les buidors de l'ànima huma-

na. Dessota del relat, la perenne antinòmia fill-pare present en tota l'obra de Viladot. El segon relat, brevíssim, parla de la Mort, en majúscula, del seu constant assetjament dels humans, de la futilitat de voler esquivar-la. Impressionant, llegit precisament ara. El tercer, també breu, planteja en clau d'humor la dificultat de trobar el punt just. Si és que no planteja altres coses. I el quart relat, aparentment el més fantàstic, en realitat el més colpidor, és per a mi una anticipació de l'anorreament, de la soledat de l'indefens. En aquest conte, igual que en la novel·leta *Els Ulls* als sorolls corresponen uns colors, i el silenci de la neu que escolta el nen cec és aquí la funció d'un circ de colors. El malson com una icona de la mort. Sempre he sostingut que Viladot no era del tot un destructor del llenguatge literari, si de cas, i temporalment, del literal. Fins al darrer moment, i per molts objectes espacials que construís, continuava fidel a la lletra, perquè li permetia caminar vers un infinit que en les darreres obres ell percebia proper.

Darrerament els textos que ens va donar a conèixer inquieten bon tros. Sembla com delerós de recollir la condició humana en pocs mots, en una suma d'energia conceptual. Ahora que s'hi dibuixa la tossuda afirmació de l'ésser, s'hi traspua un degotall d'amarga i alhora tendra convivència amb els homes i les dones del seu temps. De segur que pels dintres era empès a la ineluctable darrera caminada.

La Rosa Fabregat llança una mirada al món més immediat en tant que receptacle i espill de canvis amb un conte sobre la multiracialitat que ja tenim en forma quasi massiva a casa nostra i a la qual, per desgràcia, encara ens referim amb tanta retòrica i tan poca praxi: ella, però, com amb els *Embrions ultra-*

congelats o *La Capellana* s'avança al seu temps. Continua després en el millor dels seus tres constes, una mena de «nouvelle» relat malenconiós i convuls alhora, sobre què fer amb la pròpia vida i les fidelitats. Fidelitats que retroba en el retrat unilateral de dos vells amants del seu darrer conte, el pas de la vida, que

pot resumir-se en la frase intimista més que domèstica: «Amor, l'esmorzar és a taula, barrejat amb tots els noms que la tendresa, al llarg dels anys, ens ha escrit als llavis».

Pané, l'ascètico-sensual Pané, ha vist la selva de l'Amèrica Llatina i ens evoca, en tres contes violents i de pastosa força literària, les vicissituds dels indígenes d'aquell univers. No ho hauria pintat més bé un autor hispano-americà d'entre els grans noms. Una figura femenina, sempre la mateixa però en diferents enquadraments cronològics, la Dolima,

més endavant Amàlia Dolima, símbol de la pervivència de la vida, és el fil conductor de les tres històries, el resum conceptual i quasi fisiològic de la indianitat, des que les armadures dels «conquistadores» arriben en aquelles terres fins a les pertinaces guerrilles actuals. El conjunt dels tres relats de Pané fa la llargària d'una novel·la curta amb el fons de retrat socio-polític que calia esperar del nostre vigilant i combatent pacifista.

Finalment, Marta Alòs opta per una línia d'humor esborrifat en el seu primer relat, d'una acidesa suportable, amb inesperats girs, jocs de conceptes, jocs de situacions i de llenguatge. Hi planteja els més directes absurds amb un aplom astorador, una mica molt «lleidatà de Lleida». En aquest volum la seva literatura ens recorda el constant desplegament de recursos de qui ens entreté i admira amb manipulacions de naips, mentre ens va plantejant endevinalles. No sempre, però: Marta Alòs també enceta el relat convencional, en el segon dels seus contes. Mentre que, per al tercer, coincideix amb Pané en l'opressiva intrusió del que hem dit home blanc per violar i corrompre un país verge, descrit com una mena de paradís. Aquest és un conte cenyit, vestit sense digres-

sions i amb greus notes de llenguatge de força.

Advertiré els lectors que tant Alòs com Pané usen una allau de mots indígenes que els permeten o els obliguen a afegir un glossari adient al final. Que ningú de fora de Ponent interpreti que són lleidatanismes!

El llibre i els seus autors pertanyen al sector de qualitat que voldríem descobrir sempre i arreu.

Estic segur que els tres autors que resten tindran sempre present la capitania de Guillem Viladot. ■

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

25è
Aniversari 1975 - 2000

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

Oficines i Servei Tècnic: C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Fàbrica i magatzem: C/. Indústria, 4, 6, 8

Tel. 973 39 06 01 • Fax 973 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03

AGRAMUNT

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

**esteve
llagunes**

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVRT
AGRAMUNT**

El nou mil·lenni i la vella calavera

exposició de JOSEP GUINOVRT

Del 9 d'abril al 16 de maig

La remor de la Història

exposició de fotografia de JOAN HORVATH

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 16h. a 19h.
dissabte d'11h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge i dies festius d'11h. a 14h.
(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S.A.

Avgda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
(Edifici La Torre II)

La primera vaga

A les acaballes de l'any 1976, just dotze mesos després de la mort del General Franco, ja s'ensumava que es produiria un canvi en el comportament de la ciutadania. La brida ferrenya que condicionava tot tipus de manifestació s'anava esfilagarsant i, de mica en mica, el personal descontent feia ús de les vagues. La primera que s'esdevingué a Agramunt la protagonitzaren els alumnes de l'Institut que aquell any cursaven el COU (Curso de Orientación Universitaria). El fet tingué molta ressonància a la vila i comarca i per això SIÓ hi va dedicar quatre pàgines del número corresponent al mes de novem-

tres que més els interessessin per als estudis universitaris que posteriorment volien cursar. Fins aquí molt bé, però la sorpresa sorgí quan s'informà l'alumnat que de les deu matèries optatives només se n'impartirien quatre: Biologia, Literatura, Història i Matemàtiques; el problema estava servit, perquè a part la formació de cultura general que se'n despregués, quina utilitat tindrien per als estudiants de la branca de Ciències la Història o bé la Literatura? I per als que volguessin fer Filosofia i Lletres, Dret, Història i Geografia... de què els servirien les Matemàtiques o la Biologia?

"Mentre no constem a Madrid,

La primera vaga que s'esdevingué a Agramunt la protagonitzaren els alumnes de l'Institut que aquell any cursaven el COU. El fet tingué molta ressonància a la vila i comarca...

bre de l'any esmentat, reproduint un dossier d'entrevistes preparat per la Comissió de Cultura d'un grup de joves que s'autodenominava "**La Senyera**" i que, per limitació d'espai, intentaré resumir.

"Tenim prou motius per fer aquesta vaga", deien els alumnes de COU. I, quins eren aquests motius?. Doncs resulta que l'Institut d'Agramunt no existia en realitat sinó que funcionava com a Secció Delegada de l'Institut de Tàrrrega. Ara bé, el COU constava de cinc assignatures comunes i tres d'optatives a escollir. Les optatives constaven, a la vegada, de deu matèries diferents i naturalment els alumnes s'acollien a les

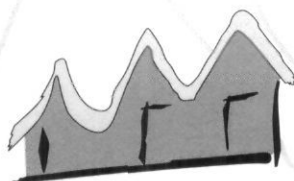
considerem ben aprofitades les despeses de l'Institut". Paraules de l'Alcalde de l'època Sr. **Ricard Vicens**, el qual, d'entrada, deia que en un viatge que va fer a Madrid quan només era regidor de l'Ajuntament en companyia dels també regidors Srs. **Penella, Bonet, Alcalà i Llurba**, es varen trobar amb la sorpresa de que allí l'Institut d'Agramunt, com a tal, no constava enlloc ni tampoc com a centre d'ensenyament, sinó que tan sols hi havia un edifici sense especificar i no sabien ni si s'utilitzava o no. Per sortir d'aquesta anòmala situació, deia que només hi havia dos camins: ser agregat d'un altre Institut o bé independitzar-se, si bé per això calia

que, com a mínim, s'hi inscrivessin 315 alumnes. Mentre tant, l'Ajuntament havia de fer-se càrrec de les despeses de calefacció, neteja, reparació de desperfectes, assignació al bidell i una "quota a al director en funcions" com a incentiu en compensació de la seva responsabilitat, car no li era retribuïda pel MEC ja que, cara al Ministeri, constava només com a professor de l'Institut de Tàrrrega.

Els joves de "**La Senyera**" varen entrevistar també el Sr. **José Manuel Rodríguez**, Director de l'INEM de Tàrrrega i el Sr. **Vicent Loscos**, professor, preguntant-los sobre la problemàtica sorgida, els quals informaren que aquesta raïa en el que disposava el MEC (Ministerio de Educación i Ciencia), car pel que es desprèn de les seves manifestacions dit organisme assignava a cada centre docent un nombre de professors en proporció amb el seu alumnat; per això els Instituts petits disposaven d'un quadre de professorat força limitat que els obligava a reduir el nombre d'assignatures. Afegiren, els entrevistats, que en motiu de la vaga s'havia parlat, fins i tot, de suprimir el COU a Agramunt, cosa que hauria obligat els alumnes i professors a desplaçar-se a Tàrrrega ja que, legalment, d'aquell Institut formaven part. Havent-se pogut evitar això varen dir els professors esmentats que **"...a Agramunt ho teníem bastant bé"**.

Com es pot deduir de tot el que precedeix, la situació del nostre Institut era prou delicada. Si per un costat la protesta dels estudiants estava justificada, cal comprendre, també, l'actitud del professorat. El que no queda prou clar d'aquest conjunt de converses és com es va resoldre la situació. És de suposar que es devia establir una solució intermèdia d'aquelles que no satisfan plenament ningú. De totes maneres crec que el que cal ressaltar, des de la perspectiva del temps transcorregut, és que ja fa vint-i-cinc anys que també a Agramunt la ciutadania pot manifestar lliurement i pacíficament el seu descontent sense por a rebre garrotades. ■

una gran
gamma
de
serveis
al seu
abast

FINQUES AGRAMUNT SL

GRUP SERVIMUNT

CONFIÏ EN NOSALTRES. SOM PROFESSIONALS AMB EXPERIÈNCIA

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 39 21 22 · 973 39 17 34 Fax 973 39 21 22
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es <http://www.dragonet.es/users/d2998>

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ
ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

PACITTI CARALPS S.C.P.

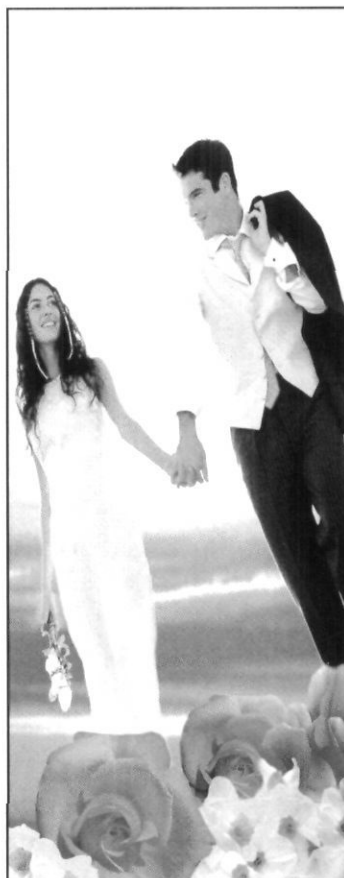
DECORACIÓ

- PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
- ESPECIALITATS ESTUCS ITALIANS

Ctra. les Puelles, 9
C/. Institut, 30

25310 **AGRAMUNT**

Tel. 973 390 091
Tel. 973 392 440

*LListes
de
Noces*

Per a tota la vida...

CUÑAT
La Gran Botiga

973390115
AGRAMUNT

Segle XX: Els serveis I-

Lluís Pons i Serra

Parlarem avui dels serveis públics d'aigua i de llum. L'aigua potable i la llum elèctrica fou un obsequi que va oferir als agramuntins el segle XX. L'energia elèctrica va venir tot just s'acabava el segle XIX, i el proveïment domiciliari d'aigua es va estrenar per la Festa Major de l'any 1902. Però d'aquestes millores no tots els veïns en van gaudir immediatament.

La gent estava acostumada a anar a buscar l'aigua per beure i per cuinar fora de casa: a la Bassa Bona, al Canal o al Pou, tot i que aquesta darrera era crua.

Per rentar feia una vintena d'anys que es disposava d'uns bons safareigs que encara es conserven, unes instal·lacions a les quals els convindria una adequada restauració, una millora fa dies projectada, però que no acaba d'arribar mai.

Per abeurar els animals hi havia les piques al costat del Pou i, evidentment, en tots els indrets on hi havia aigua es podia omplir una galleda i posar-la al morro de l'animal.

Les cisternes eren escasses i les cases que disposaven d'un pou, o les que confrontaven amb la segla molinal, eren unes privilegiades, perquè per algunes necessitats domèstiques tenien l'aigua a

l'abast, allí mateix.

Tot i existir la possibilitat, això de tenir l'aigua a casa es considerava un luxe, entre altres motius perquè era una comoditat que s'havia de pagar. Ja era un bon avantatge poder anar a omplir els càntrics a les fonts públiques repartides per la població, la qual cosa es podia fer de franc. Als anys quaranta encara hi havia famílies que per proveir-se d'aigua anaven a la font o a la casa d'un veí.

En un principi «posar l'aigua» consistia solament en tenir una aixeta en algun indret del domicili per poder omplir els recipients habituals sense haver de sortir al carrer. Les instal·lacions a les cuines i a les cambres de bany ja van costar més d'arribar.

Disposar de llum elèctrica, això de ferir un interruptor i encendre's una bombeta, era un altre dels luxes que a molts agramuntins els devia venir de nou. A les famílies benestants i als establiments comercials potser anava d'una altra manera, no ho sé; però a les cases humils, en un principi, ni tan sols tenien comptador, pagaven un tant al mes per disposar d'una o de dues bombetes, segurament de pocs vats.

A poc a poc ens vam anar «moder-

nitzant», però durant molts anys l'energia elèctrica en els habitatges només servia per fer llum, perquè ja era molt avançada la segona meitat del segle quan començaren a fer la seva aparició els electrodomèstics sense els quals avui estariem perduts. Tots sabem l'enrenou i els perjudicis que ocasionen avui dia les interrupcions en el subministrament de l'energia elèctrica.

Referent al que acabo de dir, la seguretat que no hi haurà tallades de llum mentre no caiguin pedres balconeres, encara és una assignatura pendent a finals del segle vint. Amb un centenar d'anys que fa que algú es dedica a l'electricitat, sembla que haurien pogut trobar la manera d'assegurar el subministrament a excepció de casos extraordinaris; però es veu que no és així i hem de prendre paciència i esperar temps millors. De moment les tarifes tenen tendència a baixar de preu. Que no sigui tot perdre!

En la majoria de les millores aconseguides al llarg del segle XX, l'evolució sempre ha estat positiva, vull dir que lentament, a poc a poc, sempre hem anat guanyant avantatges; però en l'electricitat no va ser així. Les destruccions de la guerra i les dificultats dels anys immediatament posteriors, significaren un trencament en aquest procés ascendent: les instal·lacions malmeses i les restriccions en el consum ens feren retrocedir a primers de segle, als temps que dominaven els llums d'oli, els d'acetilè i les espelmes. Afortunadament tot això ja és història. ■

SASTRERIA
CONFECCIONS **FIBAL**

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria
papereria

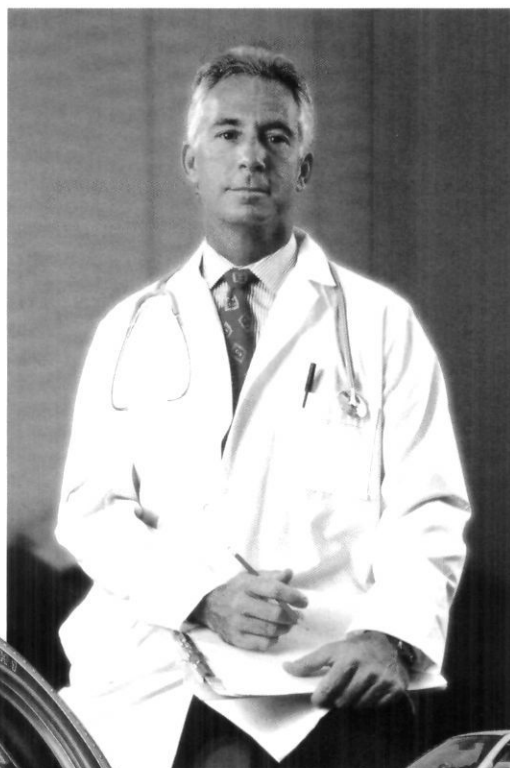

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

VULCANIZADOS IBARZ

Hem demostrat que vetllem per
la **SALUT** dels seus pneumàtics

El **CERTIFICAT DE QUALITAT** que **MICHELIN** ha concedit als nostres tallers és la conseqüència directa de l'experiència i professionalitat dels nostres experts, aplicada a la qualitat del servei. Això ens obliga a millorar dia a dia.

El nostre diagnòstic (1)

4 punts vitals del seu vehicle.

Els seus pneumàtics són els 4 punts de contacte del vehicle amb l'asfalt i cal vigilar estrictament la seva **SALUT**. El nostre equip de professionals li donarà un **DIAGNÒSTIC** gratuït així com la millor **RECEPТА** per al seu vehicle, sense perdre de vista el seu pressupost. La nostra **CONSULTA**, sempre oberta a la seva disposició.

El nostre èxit depèn de la seva satisfacció.
Gràcies per confiar en nosaltres.

L'esperem a...

Ctra. de Tàrrega, s/n.
Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Notícies de la Coral

J. Pijuan

INTERCANVI AMB EL COR ARS VIVA DE BILBAO

Els dies 25 i 26 de març, la Coral d'Avui i la Coral Joia de Maig d'Anglesola van realitzar la primera part de l'intercanvi amb el cor de Bilbao ARS VIVA, que va consistir amb la seva acollida a casa nostra. Malgrat que estigui emmarcat com a intercanvi, el seu desenvolupament no ha estat ben bé com a tal, ja que pràcticament no hi va haver convivència entre els cantaires.

El cor ARS VIVA va arribar el dissabte 25 entrada la matinada. L'allotjament el tingueren a l'Escola Agrària de Tàrrega, per la qual cosa no hi va haver una relació amb les famílies dels nostres cantaires tal com s'havia fet en anteriors intercanvis que els allotjaven a les seves respectives cases. El matí d'aquest dia el van passar a Montserrat acompanyats d'alguns dels nostres cantaires. Van poder escoltar l'Escolania —que els va agradar força— després d'un petit recorregut pel recinte. A mitja tarda es traslladaren a Anglesola, on tenien programat de fer el primer concert, després del qual es va fer un sopar comunitari al local de la Coral Joia de Maig.

L'endemà diumenge van fer el seu segon concert a Agramunt, a l'església parroquial. Malauradament no tingué el ressò que s'esperava, potser degut al poc temps que van ser a la nostra vila. Pràcticament sols van tenir temps de visitar mínimament l'Espai Guinovart i el Museu Municipal. Després del dinar de germanor que vam fer al nostre local van emprendre viatge de tornada cap a casa seva.

El cor estava format per

vint-i-set cantaires amb edats compreses entre els vint i vint-i-set anys dirigits per Josu Soldevilla. El repertori que ens van oferir en els seus concerts estava format per obres de Francisco Guerrero, G.B. Pergolesi, W.A. Mozart, J.S. Bach, S. Salaberri, W.L. Dawson i de W. Steffe.

El Cor Ars Viva es va formar el 1984 al col·legi Ntra. Sra. de Begoña dels Pares Jesuïtes de la ciutat de Bilbao. El 1990 es creà l'orquestra Ars Viva Barroque Ensemble, amb la finalitat d'interpretar conjuntament obres simfònic-corals d'estil barroc; a partir de 1995 l'orquestra es dissol i el Cor Ars Viva continua la seva trajectòria en solitari.

El cor destaca per haver estat l'organitzador del Cicle de Música Sacra de Bilbao que enguany celebra la seva XVI edició.

Pel que fa a l'obra, cal dir que els seus estils predilectes són: la música profun-

da i religiosa del Renaixement anglès, francès, italià i espanyol; el barroc; el Gospel i la cançó de Jubileo (espirituals negres), els quals diferencien de forma rigorosa per tal d'oferir a l'espectador una visió clara de l'estil de cada època.

La Coral d'Avui i la Coral Joia de Maig els retornaran la visita a finals d'aquest mes, els dies 29 i 30 d'abril i 1 de maig.

ALTRES ACTIVITATS

Quan sortirà el present número de Sió, l'entitat haurà realitzat les següents activitats:

- Participació dels grups mitjà i gran de la Coral Bon Cant a la 33ª Trobada de Corals Infants a Vic, el dissabte 8 d'abril.
- Tradicional Concert de Pasqua el diumenge 16 d'abril a l'Església Parroquial.

I tindrà pendent per al mes de maig:

- La participació del grup petit de la Coral Bon Cant al 21 Juguem Cantant a Flix, el diumenge 7.
- La participació de la Coral d'Avui al XXI Aplec Coral de la Zona Nord de Lleida a la Massana (Andorra) el diumenge 28. ■

Cantaires del cor Ars Viva durant la visita a l'Espai Guinovart.

Xarbot 2000

Equip de Caps de l'A.E. d'Agramunt

L'escoltisme ofereix als joves molts coneixements. Potser els més importants són la protecció de la natura, la tolerància respecte els companys, estimar el teu país; també ens ensenya a ser capaços d'aparcar l'egoisme imperant en la nostra societat de consum i ajudar als altres gratuïtament. Però hi ha altres aspectes de l'escoltisme que per molts dels joves agramuntins ens eren desconeguts: conèixer altres realitats, trobar-se amb nois/es d'altres agrupaments de Catalunya i compartir les nostres experiències, saber que no estem sols en la nostra manera d'entendre la vida, etc.

Doncs això és el que va passar l'1 i 2 d'abril a Vic: vam viure el Xarbot 2000. Per primera vegada en els 75 anys que té d'història el nostre moviment (Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya) es va organitzar una trobada general de tots els agrupaments catalans. En total vam ser uns 10.000 escoltes noies guies que vam participar en les activitats, jocs, tallers i vetllades, organitzades per comissions de voluntaris de tota Catalunya. Van ser dos dies intensos, plens d'experiències molt enriquidores.

La paraula xarbot, significa un xàfec intens i de curta durada. Són aquells ruixats d'estiu que refresquen l'ambient, omplen d'humitat els carrers i mullen les plantes assedegades per tanta calor. Tan sols duren uns minuts, però són suficients per fer baixar la temperatura ambiental, i canviar la monotonia de la xafogor de l'estiu. Doncs això és el que va representar el Xarbot. 10.000 escoltes, de totes les edats i de tots els indrets de Catalunya, vam fer cap a Vic, per gaudir intensament de dos dies plens a vessar d'activitats de tot tipus i per a tots els gustos. I amb un objectiu principal: fer-nos adonar de qui

Després de dinar, els 10.000 joves participants al Xarbot, vam anar caminant cap a la Vila Escolta.

FOTO: GAU

som els que formem el moviment.

Nosaltres estàvem a l'expectativa. Els més grans, que havíem anat anys enrera en camps internacionals, ens podíem imaginar una gran multitud de joves, amb fulards de tots colors i amb diferents maneres d'entendre l'escoltisme. Però el més joves de l'Agrupament no en tenien cap experiència, no sabien què eren 10000 persones acampades en un mateix lloc, milers de nens de la seva mateixa edat fent les activitats amb ells. Però a l'hora de la veritat, quan vam

arribar a Vic i ho vam veure amb els nostres propis ulls, ens havíem quedat curts de totes, totes.

Així que vam arribar als respectius subcamps (ja que cada branca de l'agrupament acampava amb la mateixa branca dels altres caus) vam plantar les tendes i cap a dinar. Mentre dinàvem ja ens vam poder conèixer entre els nois i noies de la nostra mateixa edat, i que venien de tots els indrets de Catalunya. Alguns ens sonaven d'intercanvis anteriors, però la majoria ens eren

desconeguts. Però el bon rotllo va fer que convivíssim dos dies junts molt bé.

A la tarda, tot caminant, vam anar fins a la Vila Escolta. Aquesta vila era un macro-espai dividit en 5 barris temàtics: ciència, comunicació, drets humans, tolerància, etc. I representa que en cada

Per primera vegada en els 75 anys que té d'història el nostre moviment (Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya) es va organitzar una trobada general de tots els agrupaments catalans.

barri es feien activitats relacionades amb l'eix temàtic al qual pertanyien. Hi havia activitats de tot tipus, per a totes les edats i també per a tots els gustos. I mentrestant, a la plaça de la vila, hi havia grups d'animació que amenitzaven tota la festa. O sigui que vam passar una

FOTO: CAU

Un dels instants més emotius de l'acte final va ser la llençada a l'aire de fulards de tots els colors. Cada agrupament del moviment té un fulard característic: el nostre és blau i blanc, amb la senyera al darrera.

tarda molt divertida, alhora que vam conèixer altres realitats de la nostra societat. Aquest és realment l'objectiu del cau: aprendre tot jugant.

Després de sopar cada branca al seu subcamp vam assistir a les vetllades nocturnes. El conte, les danses, les disfresses, un correfocs i concerts de rock van ser moltes de les animacions que s'havien organitzat. I cada escolta i

guia, a la seva vetllada corresponent, s'ho va passar d'allò més bé.

Però potser l'acte més emotiu de tots va ser quan l'endemà al matí, tots els escoltes del Xarbot vam congregar-nos i participar junts en l'acte final. Va ser allí, disfressats amb capellines del color de la nostra branca, on ens vam realment adonar de qui forma el nostre moviment. Semblàvem realment gotetes de pluja dins un gran mar multicolor. I potser aquest és l'objectiu del Xarbot: el fer-nos adonar que només amb milers de gotes, caient del cel al mateix temps, unides cap a una sola direcció, es pot provocar un Xarbot d'estiu. I l'escoltisme, com a proposta educativa, pot tirar endavant si tots junts lluitem en la mateixa direcció, i defensem units allò pel qual lluitem dia a dia.

Realment, la trobada d'escoltes i guies a Vic l'1 i 2 d'abril, va ser més que una excursió a un camp organitzat. Hem tornat amb la motxilla plena a vessar de records, vivències, coneixements de tot tipus... i sobretot, de ganes de tornar-hi! I és que el Xarbot ens ha mullat a tots i ens ha contagiats tant als caps com als nens aquella il·lusió i l'empenta per viure, amb més intensitat que mai, l'escoltisme. ■

FOTO: CAU

Durant l'acte final, cada branca es va posar una capellina amb el seu color corresponent. Aquí veiem els rangers/noies guies d'Agramunt, gaudint com els que més.

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77
AGRAMUNT

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Elaboració artesana de torrons i massapans

TORRONS FELIX ARTESANS

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

Cursets de Sardanes

Agrupació Sardanista Barretina

Un any més s'ha realitzat el curset de sardanes per a adults, organitzat per l'agrupació sardanista Barretina, que ha tingut una bona participació i ha durat deu setmanes.

Durant aquest temps ens hem anat trobant una colla de gent, uns amb ganes d'aprendre a ballar sardanes i altres amb ganes d'adquirir un millor domini de les seves normes.

Des de l'agrupació sardanista Barretina creiem que és important continuar realitzant aquests cursets per tots aquells que vulguin gaudir de la nostra dansa sobretot a les ballades que organitzem al Mercadal durant l'època estiuenca i a l'Aplec.

Hem d'agrair la tasca realitzada per la monitora, la Roser, i per tots aquells col·laboradors que han fet possible que es poguessin impartir diferents nivells, des d'ensenyar a puntejar fins a ensenyar a comptar i a repartir.

La cloenda del curset serà el proper diumenge dia 23 d'abril, amb la tradicional ballada de sardanes a la plaça del Mercadal que cada any ens ofereix l'Ajuntament.

Us hi esperem i aprofitem l'avinentsa per desitjar-vos BONA PASQUA. ■

No abocador

Penya Cloro

Agramunt, 19 de març, plaça del Mercat, al cel un sol radiant i aire pur. De fons, el so d'una sardana, i el que és més important, tots units per una única causa: NO ABOCADOR. En aquest context de reivindicació, va tenir lloc aquest acte de caire festiu, englobant gent de totes les edats; en el qual la sensibilitat, la implicació i la motivació van ser els grans protagonistes. Gràcies a la coordinadora anti-abocador, els agramuntins estem més conscienciats que mai, i això es va reflectir en aquest acte.

Com a joves d'Agramunt inquietos, volem fer unes reflexions sobre aquest tema. Per començar, pensem en la paraula «abocar». Aquesta, per si sola, ja inspira un cert menyspreu, un cert descontrol; és a dir, realment l'única manera d'acabar amb els residus és «abocant-los»? Per què no aplicar una política correcta de gestió de residus, o limitar la producció d'aquests? Hem de ser conscients, no obstant, que en una societat com la nostra és inevitable la producció de residus, però és inadmissible que aquests vagin a parar a zones verdes i paratges naturals –com el Bosc del siscar. Aquestes zones han estat sempre verges i estables ecològicament, i es mereixen almenys la possibilitat de continuar inalterades. No hem d'oblidar, a més, que representen un llegat ecològic de valor incalculable, tant per a nosaltres com per a les futures generacions. D'altra banda, és una gran injustícia haver de suportar residus produïts a altres zones, i tots els riscos que comporten –impacte mediambiental, contaminació d'aigües, amenaça per l'àguila perdiguera, transport de matèries perilloses, etc. Està clar que no ens podem quedar amb els braços creuats.

Des d'aquí animem tothom a continuar amb la motivació i la unió que es va veure el diumenge 19 de març, ja que no hem d'oblidar que només nosaltres podem «defensar la terra». Per això, cal que diguem tots junts: NO ABOCADOR. ■

Franquícia

Gotta, la cadena de perfumeria i neteja, amb 20 punts de venda a Lleida i província, amplia la xarxa d'establiments.

Busquem franquiciats per obrir botiga a les següents poblacions:

**Tàrraga, Cervera, Bellpuig,
Agramunt i Artesa de Segre**

Necessitem que vostè disposi d'un local de 150m2 aproximadament, ben ubicat i experiència de venda al públic en aquesta o altra activitat.

Interessats:

GOTTA · Tel. 973 79 04 00
Ctra. N-II Km. 454 · 25180 Alcarràs (Lleida)

gotta
PERFUMERIA·NETEJA

*Si et trobes perdut
pots comptar amb mi*

El RACC està sempre al teu costat. Més de 500.000 socis gaudeixen de la millor assistència i d'altres avantatges i serveis.

- Assistència mecànica a tota Europa
- Assistència personal a tot el món
- Assistència sanitària urgent arreu del món, dia i nit, 365 dies l'any
- Assegurances als millors preus
- Recursos de multes gratuïts
- Assessorament en la compra de vehicles...

Fes-te'n soci. Gaudiràs de molts avantatges. Visita'ns i t'informarem.

Corresponsal RACC a Tàrraga: Av. Catalunya, 23 • Tel. 973 50 06 22

Corporación Alimentaria Guissona, S.A.
Traspalau, 8 25210 Guissona (Lleida) Tel. 973 55 01 00 Fax 973 55 07 88

Junts per a l'eficàcia

**Junts
oferim serveis
i productes de qualitat.**

Cadenes humanes en solidaritat

Alumnes de l'IES Ribera del Sió
Agramunt (Lleida)

El passat divendres, dia 7 d'abril, vam fer a l'institut una cadena humana com a acte simbòlic de solidaritat amb la campanya «Educació Ara». L'activitat fou proposada per Intermón. Els col·legis de la localitat, així com molts altres d'arreu de Catalunya, també s'hi van adherir organitzant actes semblants. La cadena humana feia referència al lema d'aquest any d'Intermón que parla sobre l'educació per a tots els nens i nenes de la terra. Els tres-cents alumnes del nostre centre, l'IES Ribera del Sió, ens vam aplegar al

La cadena humana feia referència al lema d'aquest any d'Intermón que parla sobre l'educació per a tots els nens i nenes de la terra.

pati i ens vam donar la mà en adhesió a la campanya esmentada. Alhora es van desplegar setze pancartes que havíem pintat amb missatges de solidaritat.

Les pancartes, posteriorment, van ser exposades en els actes del passat diumenge 9 d'abril, a la plaça Sant Joan de Lleida, en motiu de la celebració del «Dia de l'Esperança». En aquest segon acte, també hi van participar voluntàriament setze alumnes i quatre professors del nostre centre.

A Agramunt, els escolars de primària dels dos centres també van col·laborar en la realització de sengles cadenes humanes que envoltaven els patis de les escoles corresponents i en l'elaboració de pancartes referents al tema. Hem de dir que va ser una activitat participativa i solidària, que va tenir molta acceptació. ■

FINQUES

SERVI 10

PISOS EN LLOGUER

Pis.
Ronda Comtes d'Urgell.
3 hab., 1 bany, galeria

Pis. C/ Castell.
3 hab., 1 bany, semi nou.
Molt bona situació

Pis. Agustí Ros.
4 hab., 1 bany, reformat.
Molt cèntric.

Pis. Jaume Mestres.
4 hab., 2 banys,
tot exterior, semi nou.

Pis. Estudis Nous.
3 hab., 1 bany, reformat,
bona situació. Econòmic.

Pis. Sabateria.
3 hab., 1 bany, reformat.
Molt lluminós. Cèntric

Pis. Baixada Mercadal.
3 hab., 1 bany, nou a
estrenar. Possibilitat mobles

Aquí
pots posar-hi
el teu pis

VENDA TERRENYS - PARCEL·LES

Parcel·les.
Zona Clos.
Diferents m².

Terreny edificable.
Ossó de Sió.

Parcel·les.
Ronda Molinal.
Diferents m².

Terreny edificable.
Raval de Puigverd.

Terreny edificable.
Ventoses

Parcel·les.
Jaume I.
350 m².

Parcel·les.
Camí dels Horts.
Diferents m².

PROMOCIÓ PISOS V. P. O

C/ PAU CASALS

C/ CLOS

CASES - PISOS EN VENDA

Pis. Teixidors.
3 hab., 1 bany, reformat.
Molt bona OPORTUNITAT.

Casa. Ventoses.
2 plantes + terreny.
Per reformar.

Casa. Puelles. Tota de pedra.
Llar de foc, celler,
jardí, terreny.

Xalet. Preixens. 2 Ha.
Terreny, piscina, jardí.
Bona OPORTUNITAT.

Casa. Montclar.
3 hab., 1 bany, llar de foc.
Pedra vista.

Casa. Mont-Roig. Pedra
vista, parket, bodega,
terrassa. Molt bonica.

LLOGUER LOCALS

Oficina.
Estudis Nous.
50 m.

Local. C/ Castell.
Bona situació.
Molt gran.

Local. Ctra. Cervera
Bona situació.
Econòmic.

Local. Estudis Nous.
Molt cèntric.
Econòmic

POLÍGON INDUSTRIAL TÀRREGA

VENDA DE NAUS de 500 a 1.000 m²

SITUACIÓ IMMILLORABLE

PREUS MOLT INTERESSANTS!

**ÚLTIMES
NAUS**

AMB SERIOSITAT I BON FER ENS GUANYEM LA CONFIANÇA DELS NOSTRES CLIENTS!!

ADMINISTRACIÓ DE PISOS I COMUNITATS

Tel. i Fax 973 39 23 24

Les cuques

A. Ponsa

El meravellós món de les cuques encara té molts secrets per esbrinar, i és tan nombrós que els entesos diuen que de cada deu éssers vius que hi ha al nostre planeta –incloent-hi plantes i animals– set són insectes. Avui dia ja se'n coneixen al voltant d'un milió d'espècies, una xifra immensa al costat dels vertebrats que, tot just, voregen la seixantena de milers, i dels quals tan sols una mínima part són mamífers. No hi ha cap dubte, doncs, que les cuques són les ames i senyores de la Terra. Ara, com cada any, en entrar la primavera, el bon temps les empeny a saltar i volar com a boges.

Quan el fred de l'hivern ha afluixat i les hores de llum es parteixen el temps amb les de la nit, ens és fàcil adonar-nos de la immensa fauna diminuta que ho cobreix tot. Només cal que ens fixem amb atenció en un petit trosset de terreny qualsevol per poder descobrir infinitat de formes i colors que no sempre atinarem a esbrinar que es tracta de cuques. En general, els insectes i els aràcnids són uns animallets petitons amb molt d'èxit, la quantitat dels quals es creu que és incalculable. Un exemple contundent i avalat per molts especialistes, és que les formigues i les termites que hi ha al continent africà pesen més que tots els mamífers que el poblen junts, inclosos elefants, búfals i lleons.

Per altra part, no cal pas que es reunixin superpoblacions d'insectes per fer que siguin un problema greu. Tots hem conegut aquells grups d'escarabats que, en pocs dies, es convertien en un exèrcit de plagues i es crusprien un camp de patates com si res.

Les cuques saben aprofitar-se perfectament dels recursos alimentaris dels quals ens proveïm tot conreant la terra i, també, de la fusta i deixalles que proporcionen les grans extensions dels boscos del país. Però no és aquest l'únic motiu que pot trencar el fràgil equilibri ecològic que regeix en la natura; n'hi ha d'altres que la societat, per si mateixa, s'encarrega d'endegar, conscientment o inconscient. L'extinció de colònies senceres d'aus insectívores n'és una que suposa l'increment automàtic de la població dels insectes un cop aquests s'han lliurat dels seus enemics més directes.

Però, com que en la vida totes les coses tenen el seu pro i el seu contra, els insectes, en la mesura adequada, són indispensables per a la vida. Participen activament, amb els seus constants moviments, en la distribució del pol·len i llavors, contribuint així a la seva propagació, de la qual cosa sembla ser que les plantes n'estan perfectament assabentades perquè han creat certs mecanismes que tenen la missió d'atreure'ls: unes flors se serveixen de colors cridaners, d'altres fan unes olors irresistibles i, la majoria els ofereixen un nèctar tan dolç que és capaç de fer-los perdre els sentits.

Els insectes, a més a més, són el millor servei de neteja i recollida de residus de la natura. És a dir, els seus serveis acaben amb les darreres restes de matèria orgànica d'origen vegetal i animal de tal manera, que la retornen als cicles vitals apta per a establir un nou procés.

La subsistència de la vida està farcida d'encisadors misteris. I poder-los descobrir ens integra més a la seva essència. ■

El deute extern

Joan Puig

Juntament amb les eleccions generals del passat mes de març, es va portar a terme en moltes ciutats espanyoles una consulta social relativa a l'abolició del deute extern. Aquí a Agramunt també hi havia un grup que estàvem preparats per fer-ho. Tanmateix, després d'haver demanat els corresponents permisos, se'ns va fer arribar la prohibició de la Junta Electoral Central per part d'algun funcionari municipal (que es mostrà molt esquiu a l'acte), cosa que ens induï a deixar-ho córrer. Gent de pau com som, no calia tibar la corda i fer que els Mossos d'Esquadra ens fessin fora a la força. Llavors vam decidir que la consulta al nostre poble es faria el matí del dimecres següent (amb la col·locació d'una urna a la plaça de l'Església i l'altra a l'Institut) si bé el resultat no va ser el mateix.

La qüestió de l'abolició del deute extern entre els països del Sud (el més pobres) i els del Nord (els rics) crec que caurà com una poma madura, ja que s'ha creat una situació inviable. Són tants els diners que els països pobres arriben a deure (i que no tenen) que tard o d'hora arribarà la condonació per als més desvalguts. Tot i aquestes optimistes prediccions personals, crec que cal que demanem als poders fàctics (els governs, els parlamentaris, els ajuntaments, els bancs, les grans empreses...) que no allarguin més l'agonia dels pobres.

El deute d'aquests països arrenca de fa uns vint o trenta anys, i s'ha de dir que en molts casos ja han retornat, en concepte d'elevats interessos, el que devien. Unes quantes dades ho poden il·lustrar millor:

Pel pagament del deute, el Sud va transferir al Nord 257.800 milions de dòlars l'any 1995; cinc vegades més del que el Nord dedica a Ajuda Oficial i Desenvolupament.

El conjunt d'Àfrica paga, retornant el seu deute extern, quatre vegades més del que inverteix en sanitat i educació. Un exemple: el pressupost de Moçambic (que ha estat tristament notícia per les inundacions) dedica un 33% al retorn del seu deute extern i, en canvi, el 7'9 % en educació i el 3'3 % en sanitat.

Els països pobres perden realment la seva sobirania i les decisions passen a mans del Fons Monetari Internacional i del Banc Mundial.

Molts dels "ajuts" del Paísos rics envers els pobres es fan mitjançant la concessió de nous crèdits, de manera que aquests encara queden més entrampats en la xarxa dels poderosos.

La manca de recursos en aquests països és un obstacle perquè es puguin desenvolupar convenientment, alhora que els suposa misèria, guerres, destrucció ecològica, emigració, mort...

Fins quan hem d'estar callats veient un tracte tan inhumà com aquest? ■

Sobre la polèmica de l'hipotètic abocador

Ajuntament d'Oliola

Benvolgut veí/veïna

El motiu d'aquesta carta és aclarir els rumors que darrerament han aparegut a la premsa i que fan referència a la possible ubicació d'un abocador de residus industrials al nostre municipi.

En aquest sentit, a mitjans del mes passat, l'Ajuntament va demanar a la Generalitat informació sobre aquest tema; segons la Generalitat, s'ha fet un concurs per encarregar la redacció de deu projectes d'abocadors de residus industrials. El que encara no s'ha decidit, és el lloc on s'han d'ubicar.

Així doncs i de font certa, no pas de rumors promoguts de forma interessada, la possible ubicació de l'abocador és una incògnita en aquest moment.

No obstant això, podeu tenir el convenciment que aquest consistori no prendrà cap tipus de decisió, si es donés el cas, sense abans informar i consultar-ho amb tots els veïns del nostre municipi. Doncs no ha estat mai la voluntat d'aquest Ajuntament anar d'esquena a l'opinió majoritària del nostre veïnatge.

Tot esperant que aquestes ratlles serveixin per poder aclarir els rumors que, en aquest moment i de manera políticament interessada, enterboleixen la bona convivència que hi ha en el nostre municipi.

Agraint-vos la confiança que m'heu renovat en donar-me l'oportunitat de defensar els vostres interessos.

Ben cordialment,

L'alcalde

Jaume Bernaus i Puigpinós

OLIOLA, 2 d'agost de 1999

AJUNTAMENT D'OLIOLA
i en el seu nom
JAUME BERNAUS i PUIGPINÓS.
L'alcalde

Davant els darrers fets que s'han esdevingut a la vila d'Agramunt, l'alcalde i els regidors de l'Ajuntament d'Oliola es veuen en l'obligació d'aclarir alguns aspectes, per asserenar la població on la plataforma contra l'abocador del bosc del Siscar ha sembrat temors i desconfiança.

Abans d'entrar a fons en la qüestió, s'ha de fer esment a una màxima que diu: «Perquè una informació sigui veraç, ha d'ésser contrastada». La qual cosa pensem que en aquest cas no s'ha donat.

Per trobar el fil conductor d'aquest embolic, ens hem de remuntar a la passada precampanya electoral de les eleccions municipals. Durant l'esmentada campanya, el diari Segre va difondre, en dies diferents, una sèrie de notícies sobre la possible ubicació d'un abocador de residus industrials al municipi d'Oliola, sempre segons declaracions i filtracions d'ERC.

En un primer moment, aquest consistori, en publicar-se aquesta notícia en plena precampanya i posterior campanya electoral, va considerar que era una arma que feia servir la candidatura opositora amb finalitats polítiques. En ésser ratificat el consistori per una majoria aclaparadora per part dels seus veïns, aquest va fer totes les gestions possibles davant la Conselleria de Medi Ambient per aclarir els rumors apareguts sobre la possible ubicació d'un abocador a Oliola. La resposta de la Conselleria ►

◀ fou: «No hi ha decidida cap ubicació, les empreses que han estat seleccionades per a la construcció d'aquests abocadors, tenen 1 any per trobar ubicacions idònies on emplaçar-los».

Una vegada obtinguda aquesta resposta, l'Ajuntament d'Oliola, l'estiu passat, es va adreçar a tots els seus veïns amb la carta que transcrivim íntegrament al costat d'aquest article, i que la plataforma n'ha omès l'existència. Ves a saber per què?

Si aquesta carta presenta algun recel per part d'algunes persones que s'han

que aquest tant per cent no coincideix amb la realitat (malauradament és només un 14%, però no dubti ningú que aquesta continuarà essent la nostra línia de treball fins a poder assolir una població més idònia per la gran extensió del nostre municipi).

Aquest Ajuntament no ha vist mai amb mals ulls que es pengin pancartes en contra de l'abocador, però fa una reflexió en veu alta: Com és que al poble d'Oliola, el president de la plataforma i altres membres molt qualificats d'aquesta, en tenen de penjades amb la consigna

Abans d'entrar a fons en la qüestió, s'ha de fer esment a una màxima que diu: «Perquè una informació sigui veraç, ha d'ésser contrastada». La qual cosa pensem que en aquest cas no s'ha donat.

escudat en l'augment de la població del nostre municipi, tergiversant la realitat i presentant-ho com un fet sospitós per això us faig saber, un aclariment.

Pel que fa a aquest Ajuntament, quan va accedir al govern del seu municipi el va trobar en franc retrocés demogràfic, concretament amb 196 habitants (a mitjans dels anys 80 disposava de 280 habitants). Conscients de tenir un terme molt disseminat i que els municipis veïns (Ponts-Agramunt-Artesa) exercien un efecte xuclador, vam endegar una sèrie de mesures, una de les quals, i la que realment ha portat a l'augment de la població tan «sospitós», consisteix en la política d'ajut i potenciació als nuclis agregats i a les moltes masies disseminades que el formen (trasllat dels serveis municipals a la Casa de la Vila, arran-jament de camins, electrificacions rurals, claveguerams, etc.) fins a augmentar la població a 224 persones. Aquest és el sospitós increment del 30%?

No cal fer gaires números per veure

següent: «Abocador no, alcalde dimissió»? El que jo em pregunto és per què hi barreja les persones, quan sempre han dit que s'havien de deixar al marge els fins polítics.

I com a mostra que els rumors que circulen són falsos i que el que s'ha de fer és comprovar i contrastar les informacions, transcriurem, al final, la part de les Normes Subsidiàries de Planejament del municipi d'Oliola, on des de la seva aprovació inicial, fins a la definitiva el desembre de 1998, ja es va regular la prohibició de la construcció d'abocadors de residus industrials en sòl no urbanitzable (en l'article 110, punt 3, apartat h). Vull deixar palès que l'ara president de la plataforma no pot esgrimir desconeixement d'aquest document ja que en les dues exposicions públiques que hi va haver, va presentar al·legacions.

A quina classe de joc està jugant... permetent que la població desconegui la informació i la situació real, i utilitza

l'alarmisme i la sensibilitat natural en aquesta classe de temes per teixir xarxes on estendre les seves fal·làcies. El que podeu tenir molt segur és que l'equip de govern actual al capdavant de l'Ajuntament d'Oliola, que ha promogut i aprovat les Normes Subsidiàries, NO serà el que les modifiqui.

Article 110

Usos permesos i usos prohibits

1. L'establiment de qualsevol ús autoritzat comportarà l'obligació d'adoptar les mesures necessàries per evitar la degradació de la naturalesa i per aconseguir una integració total en el medi. Per això caldrà estudiar d'una manera detallada la captació d'aigua potable, la depuració de les aigües residuals, l'eliminació dels residus, la idoneïtat dels accessos i la conservació i restauració de les masses arbòries. El titular es comprometrà a la conservació de les construccions i del seu entorn per tal que reuneixi unes condicions adequades de seguretat, de salubritat i d'ornat públic.

2. Els usos permesos es regularan específicament per a cada tipus de sòl no urbanitzable.

3. Amb caràcter general queden prohibits els usos següents:

- a) ús d'habitatge plurifamiliar
- b) ús comercial, excepte el vinculat al servei de les carreteres
- c) ús d'oficines
- d) ús industrial, amb l'excepció de granges i estabuladors
- e) magatzems i dipòsits de material no relacionats amb l'ús agrícola i ramader o forestal de la finca
- g) garatges, excepte els d'ús particular al servei dels habitatges o explotacions agràries
- h) abocadors de residus industrials

El fum s'esvaeix, però la veritat perdura i la raó està amb nosaltres. Aquestes lletres sobre l'evidència no pretenen iniciar un degoteig d'escrits a la premsa, sinó presentar la informació clara sobre la situació real. ■

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

PELS
PÈLS

PERRUQUERIA

imma guerrero

Tel. 973 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

SERVEI
DE TAXI

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

Una planta de Piròlisi a Cervera?

Ramon Pollina i Tarrès

Portaveu de la Plataforma
Cívica contra la planta de
Piròlisi de la Segarra

QUÈ ÉS EL CENTRE INTEGRAL DE TRACTAMENT DE RESIDUS DE LA SEGARRA?

És un projecte d'àmbit comarcal per a la gestió dels residus urbans i industrials assimilables a urbans. Està compost per una etapa de recollida selectiva de les deixalles seguida de tres processos per al seu tractament: metanització-compostatge, piròlisi i cogeneració.

La recollida selectiva separaria els residus sòlids urbans que poguessin ser reutilitzats o reciclats: vidre, paper i cartró, metalls, plàstics i matèria orgànica fermentable (bàsicament restes d'ali-

tes per escalfament a uns 500°C. Aquest procés conduiria a la formació de tres tipus de fraccions, segons la longitud de la cadena: gasosa (cadena curta), líquida (cadena intermèdia) i sòlida (cadena llarga). Les fraccions gasosa i líquida (aquesta última vaporitzada) reben el nom de gas de síntesi. La fracció sòlida rep el nom de cok de piròlisi i aniria a parar a les cimiteres, on s'incorporaria al ciment de la construcció.

La cogeneració consistiria en la producció d'energia elèctrica a partir de la incineració conjunta (i per tant, eliminació) a uns 1.300°C del biogàs i de les fraccions

totalment coneguda i per **escalfament en un interval de temperatura en què se sap que la mescla es pirolitzarà**, és possible l'obtenció de combustibles gasosos, líquids útils per a la indústria farmacèutica (per exemple) i un residu carbonós (cok) que, tot i tractar-se de la piròlisi ideal, continua essent el punt més delicat del procés, ja que es tracta d'un residu industrial especial.

Piròlisi real (la cerverina)

A la planta de Cervera no es controlaria ni la mescla de matèria orgànica a descomposar ni l'interval de temperatura, que seria únic per tots els residus. Per si no fos prou preocupant, s'hi pirolitzarien substàncies impirolitzables, és a dir, que no contenen carboni o que no es descomposen en l'interval de temperatura emprat, com ara piles i tota mena de residus industrials assimilables a urbans (sals, medicaments, etc).

Resumint, els nostres motius per rebutjar aquest model són:

1) Constitueix una de les pitjors (sinó la pitjor) alternatives de gestió de residus des del punt de vista mediambiental, i per tant, presenta els riscos més elevats per a la salut pública.

2) L'acceptació de la planta significaria, d'una banda, el perllongament d'una gestió ambiental equivocada: l'eliminació dels residus industrials a costa de fons públics i la nul·la inversió en campanyes de mentalització ambiental.

Per una altra banda, l'acceptació de la planta significaria incentivar l'augment del volum de residus i de les tecnologies basades en la seva «eliminació» que el departament de Medi Ambient sembla haver decidit implantar per tota la Catalunya interior (Oliola, Seròs, Pinós). ■

Constitueix una de les pitjors (sinó la pitjor) alternatives de gestió de residus des del punt de vista mediambiental, i per tant, presenta els riscos més elevats per a la salut pública.

ments). La resta de residus que surten fora d'aquesta classificació reben el nom de fracció de rebuig: piles, bombetes, bolígrafs, voluminosos, ordinadors vells, fustes i derivats vegetals (biomassa), etc. El vidre, el paper i els metalls serien efectivament reciclats.

La planta de metanització-compostatge acolliria tota la matèria orgànica fermentable i, mitjançant un procés biològic sense aire (anaerobi), la transformaria en una fracció gasosa (biogàs) i una fracció sòlida (compost). El biogàs és una mescla combustible de gasos formada principalment per un 60% de metà i un 40% de diòxid de carboni. El compost és un producte de capacitat fertilitzant mitjana que es pot utilitzar com a adob.

La piròlisi acolliria la matèria orgànica no fermentable i la fracció de rebuig, i les descomposaria tèrmicament en absència d'aire. Normalment, la matèria orgànica es presenta sota la forma de cadenes llargues (polimers), i la piròlisi les fragmentaria en d'altres de més cur-

gasosa i líquida de la piròlisi, aprofitant la calor generada en el procés per alimentar la piròlisi i per l'obtenció de vapor d'aigua que faria girar un alternador que produiria electricitat.

PER QUÈ PENSEM QUE AQUEST PROJECTE ÉS, OBJECTIVAMENT, UN MAL MODEL DE GESTIÓ DE RESIDUS?

Hi ha cinc maneres d'actuar davant de la problemàtica dels residus, ordenades des de la més desitjable fins a la que presenta més riscos per a la salut pública i la conservació de l'entorn, són la reducció, la reutilització, el reciclatge, la transformació i l'eliminació.

Piròlisi ideal

La Piròlisi ideal, catalogada com a mètode de transformació, consisteix en la descomposició (lisi) tèrmica (piro), sense oxigen, de la matèria orgànica, fermentable o no. A partir de **mescles de matèria orgànica de composició**

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS i EMBOTITS

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
• d'Informàtica
- Material •
• Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

FLECA • PASTISSERIA
A. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 973 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 973 39 20 64

AGRAMUNT

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30 a 20:30)
DISSABTE (de 9h. a 13 h.)
Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. / Fax 973 39 17 49

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./Fax 973 39 12 13
(3línies) Urgell

TENDALS

Tendals façana i camió
Tapisseria - Corinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Torronaires des de 1775...

La tradició d'Agramunt®

**TORRONS • MASSAPANS • XOCOLATES
CAMELS • CONFITS**

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 973 39 06 07

Donzell d'Urgell

Alguns veïns continuem sense entendre res del que passa al poble de Donzell. El passat mes de febrer hi havia aquest cartell al cafè: «Es comunica a tots els veïns del poble de Donzell que el proper dia 26 d'aquest mes es farà un sopar de germanor al cafè del poble a les 21:30 hores. A la finalització es farà un comentari».

Va ésser un sopar amb sorpresa, ja que algú també es va preocupar de convidar els regidors de l'oposició de l'Ajuntament d'Agramunt, però no a tots els propietaris del vedat que no resideixen a Donzell.

Lesmentat comentari era la destitució del Sr. Lluís Melgosa com alcalde pedani. I que el carrer Bassebous s'havia arreglat amb els diners del vedat, sempre igual. En el diari Segre del dia 29 de febrer hi havia la informació següent:

«Els dos grups de l'oposició d'Agramunt exigiran a l'alcalde, Josep Huguet, que nomeni un representant per a Donzell d'Urgell.»

També diuen que el Sr. Huguet ha pres la decisió de destituir el Sr. Melgosa per «la petició d'alguns veïns». És millor culpar els altres per evitar dir la veritat.

Pel que fa al C/ Bassebous, ha servit d'abocador de la runa del poble els últims anys, deixant el carrer intransitable; on era la persona que ho havia d'evitar? Era la millor manera d'obtenir una subvenció justificable i així poder aprofitar l'ocasió d'arreglar alguns camins i no haver de posar sorra cada any.

La revista Sió de l'any 1998 del mes de maig va informar: «Obra: infraestructura, aigua i sanejament, C/ Bassebous de Donzell d'Urgell. Pressupost 5.686.793 ptes.» En el mes de juny del mateix any hi havia la subvenció desglossada que deia: «aportació municipal 1.990.378 ptes; Generalitat, 3.696.415 ptes.». Els senyors del vedat de Donzell 447.819 ptes., per les obres que es van fer l'any passat al poble.

AQUEST SOPAR DE GERMANOR NO ES MENJA NI AMB CULLERA NI AMB FORQUILLA.

Uns veïns de Donzell

Sobre la revista Sió

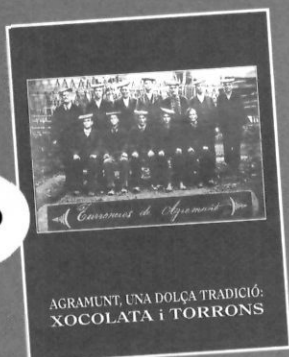
He rebut el Sió de desembre. Certament n'heu fet un número que fa goig. Els apunts sobre el Guillem, a més de deixar constància d'un sentiment comú, reflecteixen molt bé la seva imatge calidoscòpica. En deixen, sens dubte, un bon document. El col·leccionable del segle XX tot just des del començament ja deixa entreveure que serà una monografia bàsica i llaminera sobre la vostra vila. Bona feina. Us en felicito.

Jordi Mir

JA TENIU ELS COL·LECCIONABLES DE SIÓ?

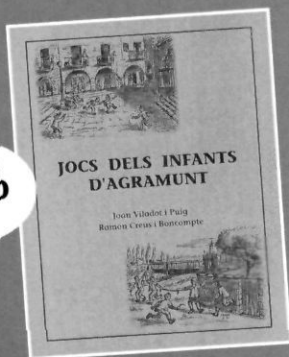
P.V.P.
1.500
PTA

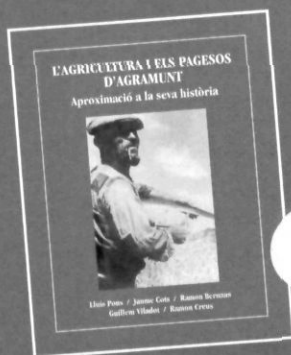
P.V.P.
1.000
PTA

P.V.P.
1.800
PTA

P.V.P.
1.400
PTA

P.V.P.
1.900
PTA

de venda a les llibreries de la vila

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Rubèn
Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

ELECTRICITAT

F.MARCH

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

Francesc March Altarriba

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguaforts, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:

C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:

C/ Sió, 2 - Agramunt

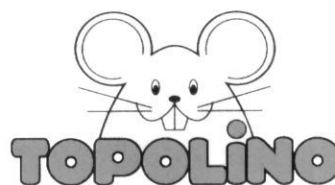

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 AGRAMUNT - Lleida

92 anys d'història de la sardana a la Vila d'Agramunt (V)

Paulí Ribera

Després de l'èxit assolit en el primer concurs provincial de sardanes l'any 1947, la Societat del Casal Agramuntí, l'any següent, va organitzar el segon, amb la particularitat que en aquella ocasió fou regional, dotat amb 2.500 pessetes en premis i 3.000 ptes. en subvencions.

Els premis es repartiren de la següent manera:

Primer premi	750 pessetes
Segon premi	500 »
Tercer premi	350 »
Quart premi	250 »
Cinquè premi	150 »
Sisè premi	100 »
Setè premi	100 »
Classificació local	
Primer premi	150 pessetes
Segon premi	100 »
Tercer premi	50 »

A més a més, totes les colles concursants foren subvencionades amb la quantitat de 125 ptes., sempre i quan no haguessin estat premiades en el concurs, si la seva distància entre l'anada i tornada sobrepassava els 60 Km.

De fet, ni el més pessimista es pogué arribar a creure que després de l'eufòria que hi hagué el primer any amb les colles locals, fos flor d'un sol dia, i així fou. El Casal Agramuntí va ser valent i, malgrat la mancança de la majoria de les colles agramuntines, tirà el concurs endavant, el

qual tingué una lluidesa immensa. L'organització va ser perfecta, fins al punt que tot i ésser l'any 1948, el Camp Municipal d'Esports, que va ser l'escenari del concurs, estava totalment il·luminat, i el seu recinte era ple de gom a gom d'un públic entusiasmats per veure competir les trenta-tres colles participants, procedents d'onze poblacions diferents: Barcelona (6), Manresa (6), Lleida (5), Igualada (4), Tarragona (4), Tàrrrega (2), Verdú (2), Berga (1), Canet (1), Tremp (1) i Flor de Lis d'Agramunt, que fou l'única colla local que va representar la nostra Vila. Potser la gran majoria d'aquelles colles que ens van honorar amb la seva presència, al llarg dels anys han desaparegut, però entre elles encara n'hi ha en actiu com són el Grup Sardanista Montserrat d'Igualada, i les barcelonines Violetes del Bosc i Sang Nova, entre altres.

Una vegada es van haver celebrat aquests dos concursos, les sardanes tornen a fer el seu camí normal, bones cobles per la Festa Major (val a dir que en el decurs dels anys hi han passat les millors) i ballada a la tarda o a la nit els diumenges d'estiu.

Uns anys més tard, a la nostra Vila, els diumenges d'estiu, s'obren dues pistes de ball a l'aire lliure, i això fa que la sardana tingui una forta davallada. Però en la vida i en tots els llocs, sempre hi ha els penitents que aguanten, i aprofitant que la Societat

del Casal Agramuntí estava obligada des del dia de Corpus Cristi a la Festa Major, totes les festes, a posar músics als socis, aquests i entre ells alguns que eren sardanistes, d'acord amb el Casal, reempregueren les sardanes al Mercadal a la tarda dels diumenges.

Ja que he parlat de les dues pistes de ball, i al mateix temps val a dir que tingueren una forta acceptació, el públic es dividí de la següent manera: la pista Florida s'obrí a la Plaça del Pou, concretament a l'hort d'en Josep Balagué, allí totes les festes d'estiu a la tarda hi havia orquestra i exhibició de patinatge artístic amb patinadors de les màximes categories i a la nit només patinatge, els assistents eren de mitja edat en endavant. L'altra pista, la Roserar, propietat dels germans Ribera i Verdaguer, estava situada a l'indret on es troba el desaparegut CINEMA AVINGUDA, allà, tots els diumenges, hi havia orquestra en secció llarga de ball i la seva concurrència era, majoritàriament, de jovent.

Entrada la temporada de l'any 1957, i per motius que no vénen al cas i que també desconec, la Pista Roserar va suspendre la temporada de ball, i el jovent, que en aquell lloc s'hi trobava com el peix a l'aigua, va quedar frustrat. A la gran majoria immediatament, pel desencís que tingué, no se li ocorregué altra cosa que recórrer a la Societat del Casal Agramuntí demanant que enlloc de sardanes, els diumenges a la tarda, es tornés a fer ball.

La junta directiva del Casal Agramuntí «casa de tots», en aquells temps estudià el cas i, veient la bona feina que havia fet aquella minoria de sardanistes optà per fer un diumenge de cada manera, o sigui, un diumenge sardanes i l'altre ball, i així successivament.

L'acord durà poques festes, i no vull entrar en qui tingué raó o culpa, però sí que hi hagué un malentès i el cas fou que quan l'orquestra començà la ballada de sardanes, als pocs compassos de la primera sardana, el jovent es posà a xiular els músics tal com ho havien fet els del 1907, i aquests, en sentir l'ofensa que se'ls feia, plegaren els instruments i cap a casa. Per tant, la Plaça del Mercadal i el públic assistent es va quedar sense ball ni sardanes!

Primer concurs provincial de la Vila d'Agramunt, el dia 15 de setembre de 1947.

Colla Flor de Lis. D'esquerra a dreta: Josep M. Almarcha, Maria Ros, Joan Escolà, Ramon Ros, Felip Solà, M. Teresa Mir, Josep M. Inglès i Mercè Marquilles. La nena del centre de l'anella és M. Neus Ros.

La «senyo»

Maria Salamiento

El primer dia que va entrar per la porta del col·legi com a mestra, les cames li tremolaven, i un reguitzell de records de la seva època com alumna li van passar pel cap a la velocitat de la llum. Sempre havia tingut molt clar el que seria quan fos gran, des que tenia ús de raó no va dubtar ni un moment que no hi podia haver millor feina que la de mestre. Admirava profundament totes i cadascuna de les que havia tingut al llarg de la seva vida escolar. Li fascinava el fet que ho sabessin tot de tot, la seva infinita paciència envers ella i els seus companys, la gran generositat que demostraven en compartir els seus coneixements d'aquella manera tan altruista. Recordava com, fins i tot alguna vegada, s'havia enfadat amb els pares quan aquests posaven en dubte alguna cosa que hagués dit la mestra: no podia ser de cap manera que s'equivoqués en res!; per ella la mestra era gairebé un déu, i Déu no s'equivoca mai! Van anar passant els anys i, finalment, va aconseguir el seu objectiu: havia acabat magisteri.

Va tenir molta sort i en tornar de les vacances ja va començar a treballar al col·legi com a tutora de tercer. Durant els primers quinze dies en què els mestres treballen sense nens, va estructurar l'aula de manera que els llibres fossin a l'abast dels alumnes, i va penjar a les parets tot de murals de temes que es tractarien durant el curs. Volia que aquell espai que hauria de compartir amb els seus alumnes fos curull d'estímul, i sobretot que s'hi sentissin a gust. Però la major part del temps el va dedicar a planificar i programar les classes d'aquell curs, especialment la primera, ja que considerava que el primer contacte és essencial per establir un clima de confiança i deixar clares les pautes que

haurien de regir en la seva classe. Va escollir com a tema «els aliments», recordava com va gaudir quan la seva mestra els va fer descobrir d'on sortia la llet, els ous... amb què es feia el pa, la xocolata, etc... Va planificar fins l'últim detall l'estratègia que seguiria: primer els preguntaria què havien menjat per esmorzar, i quan li contestessin un got de llet, o pa amb xocolata, o una truita, ja tindria el camí ben pla per tal d'interessar els alumnes en l'origen de tots aquells productes.

Mentre provava aquella cadira, posada per primera vegada a la vida d'esquena a la pissarra, podia imaginar-se la cara atenta dels nens, els ulls com unes taronges àvids de tot el que ella els explicaria.

I finalment va arribar el primer dia de curs. Després de saludar els altres mestres (que tot sigui dit, no feien gaire bona cara), va pujar cap a la seva classe, va repassar per enèsima vegada que les taules estiguessin perfectament ordenades, que la paperera fos en aquell racó estratègic que... la va sobresaltar el so del timbre, va sentir com pujaven les escales fent molt soroll (això ho hauria d'arreglar fent-los una reflexió aquell mateix dia) i van començar a entrar; passaven pel seu davant, ella anava dient bon dia amb la seva millor rialla, però només dos dels disset alumnes la van contestar (això també ho hauria d'arreglar, però potser que no diguem res el primer dia, sinó...).

Quan va tenir tots els nens asseguts i amb un cert silenci es va presentar, els va dir que estava segura que s'ho passarien molt bé aquell curs i els va demanar que s'aixequessin i que diguessin el seu nom en veu alta, es va encarar a un nen de pell morena que tenia davant seu i li va dir que comencés ell.

- Yo no entiendo.
- És que és moro senyoreta (van dir els altres nens a cor).
- Que te levantes i digas tu nombre, por favor.
- Només entén el francès, senyoreta.
- (Mecatxis, comencem bé!) -va pensar.

Va buscar en la seva ment algun fragment del francès que havia après quan feia primària (comment s'apelle vous?), però li va fer tanta vergonya que va pensar que el millor era entrar en matèria i deixar aquell tema per una altra ocasió.

- Bé, nens. Avui començarem a parlar dels aliments. A veure... tu: què has menjat per esmorzar?

- Un Kit-kat, senyoreta.

Va quedar ben parada, amb això no hi havia pensat, però no es va desanimar:

- I tu?

- Jo un bollycao, senyoreta.

Cagonlou, així no hi havia manera!

- I tu?

- Un Tigreton.

Va començar a notar com el cor li anava més ràpid, i l'angoixa es va anar apoderant d'ella, els nens començaven a esguardar-la amb desconfiança i es miraven entre ells amb una expressió de voler dir «què en va de despistada!».

Finalment va sentir del fons de la classe una veu salvadora que va dir:

- Jo he begut un vas de llet amb galetes, senyo!

Ja està, salvada!

- Molt bé! I em sabries dir d'on surt la llet?

- És clar, la meva mare la treu de la nevera.

- ...bé, però qui fa la llet?

- Uns senyors del Caprabo, que és on la va a buscar la meva mare.

- No nena, la llet la fa la vaca, no ho sabíeu això?

- Ai, què estrany, jo acompanyo moltes vegades la mare a comprar i no he vist mai cap vaca al Caprabo.

- I és clar que no! Li porten amb camions des de la muntanya!

- La vaca?

- La llet, coi, la llet! A les botigues no en tenen de vaques! Eh que la llet te la ▶

BIBLIOTECA MUNICIPAL D'AGRAMUNT

INFORMACIÓ

Aquest mes ens plau fer-vos un resum dels resultats de l'estadística de la biblioteca, els quals creiem que són excel·lents.

També us volem fer cinc cèntims de les darreres activitats que s'han fet a la biblioteca i de les que farem ben aviat.

Estadística biblioteca 1999 (de juny a desembre)

Núm. d'inscripcions préstec: 784

	Adults	Infants	Entitats	Totals
Visitants:	5.336	3.766		9.102
Usuaris Préstec:	2.063	1.513	24	3.600

Documents prestats: 5.954

Llibres adults:	1.658
Llibres infantils:	1.601
Documents no-libres:	2.695

Activitats:	Mitjanes diàries	
11 Visites guiades	Visitants / dia	54
1 Hora del conte	Usuaris préstec / dia	22
1 Taller de manualitats	Documents prestats / dia	37

El mes amb més activitat a la biblioteca va ser el de novembre, amb una mitjana de 46 préstecs i 71 visitants al dia.

Durant el mes de febrer i la primera quinzena de març vam fer:

- 9 visites escolars.
- Exposició de llibres relacionats amb el carnestoltes (disfresses, màscares, maquillatges, ...).
- Publicació de les bases del concurs «L'Auca de la Biblioteca».
- De l'1 al 10 de març, exposició «Concurs de fotografia jove (L'Urgell)».
- El 4 de març, taller de manualitats «Fem una màscara».
- Del 13 al 17 de març exposició **INTERMÓN** (Institut Ribera del Sió).
- Del 28 de març al 10 d'abril Exposició «Concurs d'Il·lustració per a la creació del cartell d'anunci i promoció del Saló del Llibre Infantil i Juvenil 1999».
- De l'11 al 17 d'abril Exposició «Concurs d'Auques de la Biblioteca».

Properament es farà:

- Durant la setmana de Sant Jordi, del 17 al 20 d'abril, se sortejaran llibres als usuaris de la Biblioteca.
- El dia 20 a les 6 de la tarda: **Espectacle Literari Musical** per a infants (contes, poemes, rondalles amb música de xel-lo en viu), i a les 8 vespre: **Cabaret Literari Poètic** per a adults. A càrrec de Teresa Puig (actriu) i Paul Stouthamer (compositor - xel·lista).
- Del 17 al 27 d'abril, exposició «Visualitzacions de contes i poemes».
- El dia 15 de maig: Conferència «**El Llibre blanc sobre la Seguretat alimentària**» a les 9 del vespre.
- El dia 22 de maig, **1r Aniversari Biblioteca**, hi haurà una activitat infantil.

◀ dóna la mare? I la teva mare és una vaca?

Va haver de fer esforços per no agafar aquella nena i escanyar-la allí mateix.

Mentrestant, a l'altra punta de classe s'havia organitzat una baralla entre dos nens que estaven estirats a terra atonyinant-se d'allò més, i mentre intentava separar aquells energúmens, una nena s'entretenia a pintar bigotis i ulleres als personatges del mural de les estacions, el nen de la pell morena va passar pel seu costat tot dient «je seusis allè a pixar», i ja no hi havia ningú al seu lloc, el batibull que s'organitzà durà fins l'hora del pati, malgrat els esforços de la pobra mestra que, plorant a llàgrima viva, anava d'un costat a l'altre de la classe intentant, sense èxit, fer seure aquella colla de brètols.

A l'hora del pati es va anar a rentar la cara perquè els altres mestres no veiessin les restes del seu estrepitós fracàs. Va entrar a la sala de professors amb l'esperança d'oblidar aquell mal tràngol amb la conversa sobre temes pedagògics que, de ben segur, li servirien per agafar experiència i li donarien recursos per dur la classe amb solvència. De seguida es va adonar que li faltaven moltes coses per aprendre, ja que tots parlaven animadament sobre un tal Lequio, que devia ser un eminent pedagog al qual ella desconeixia completament, i que es veu que «ensenyava» alguna matèria d'una manera molt lúdica i pràctica.

– Deu ser de les noves tendències pedagògiques (va pensar).

Després del pati, la cosa no va millorar pas gaire, fins i tot va haver d'anar a empaitar uns quants nens pels passadissos.

A la tarda, el director la va fer entrar al despatx i allí se li va encarar de molt males maneres un senyor que va deduir devia ser el pare de la nena de la llet. Li va etzibar un reguitzell d'improperis i li va dir que si tornava a dir que la seva senyora era una vaca li posaria una denúncia.

L'endemà, va entrar a treballar a una empresa de paper, la seva feina era la de vigilar que els culs dels sacs esti-guessin ben empegats... allò sí que era felicitat! ■

AGRAMUNT Tel 973 39 01 42

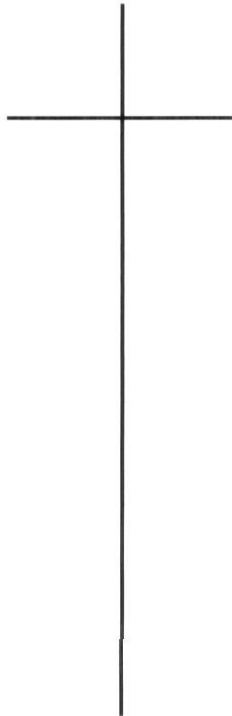

*Banquets
de Noces*

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

Els familiars d'en PERE BOBET i CARULLA us volem donar
les gràcies per les mostres de condol rebudes,
arran de la seva mort el dia 12 de març de 2000.

Puigverd, març de 2000

Preguem a Déu per

Bernardino Mateu i Balagueró

VIDU DE JÚLIA TORRES CAMPS

qui morí cristianament el dia 7 de març de 2000,
a l'edat de 99 anys, havent rebut
els Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

E. P. R.

Els seus apenats: filla, Angelina; fill polític, Manel Esteve; nét,
Manel; germà, Faustino; nebots i la família tota us agrairà que el
tingueu present en les vostres pregàries.

AGRAMUNT, març de 2000

«La Bepeta» (del fer-nos)

*A la Montse Cardona,
la dona ferma.*

Ara que cada dia més parlem de la qualitat de vida, i poc especifiquem en què consisteix l'anomenada qualitat, jo crec que és així Josep, perquè generalment ja ens entenem. O bé almenys ens ho creiem, perquè avui, que estem constantment bombardejats, no massa positivament, per cert, pels mitjans de comunicació, és difícil tenir les persones, un caràcter, una personalitat, una opinió, podríem dir que, mitjanament lliure, autèntica, pròpia. Ja no diré que, encertada o no.

T'adones Josep, que la qualitat de vida a què avui s'aspira és la de passar-nos-ho bé, divertit? I no cal dir que sempre en l'ordre material i simple.

Què ens farà feliços? Generalment tots contestaríem gairebé que els diners. Sense els diners creiem que és difícil, sinó impossible, fer res. Amb els diners, creiem, ho podem fer gairebé tot.

Amb el diner tenim el poder, la seguretat, la fama...

– Bepeta, és ben cert i lamentable, naturalment, el que tu dius, és allò de «Tant tens, tant vals». Vaja, la llei de la selva, la deshumanització total.

«La profe»

A Mª Lluïsa, amb afecte

Teresa

Menuda, inquieta, observadora, amb una gran psicologia fruit d'un contacte humà continuat, variat i heterogeni.

La seva personalitat ve marcada per l'autocontrol, que a voltes li dóna una falsa imatge distant i reservada.

Té un parlar pausat i suggeridor d'espais incommensurables. La seva veu tranquil·la i serena et transporta als espais siderals i desconeguts de la ment, amb l'intent d'aprofundir en els seus misteris.

Amb l'estudi i pràctica de mètodes filosòfics mil·lenaris de control mental, ha aconseguit incorporar, i al mateix temps transmetre, una teràpia basada en el coneixement del nostre ego, per intentar desenvolupar i potenciar una actitud positiva davant la vida.

Combina perfectament l'exercici, sempre moderat, amb les pràctiques de respiració i control de la ment, que a poc a poc vas incorporant en la teva manera personal de viure i convida.

L'experiència és sempre positiva, si estàs informat i preparat per obrir-te i experimentar un nou concepte de la vida, que ensenyi a valorar les coses en la seva vertadera dimensió.

Penso que és una bona teràpia per a totes les edats, més que mai sotmesos a imperatius socials o econòmics que marquen les nostres conductes, ens pertorben l'ànim i ens fan més vulnerables.

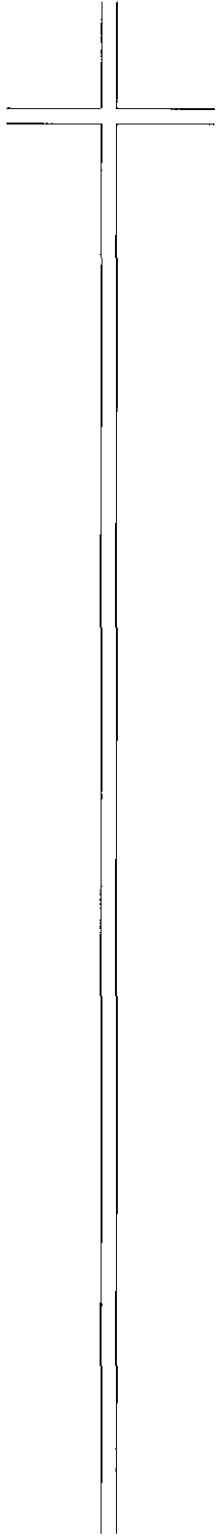
ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

La Revista d'Agramunt
i de la Ribera del Sió

Subscriuiu-vos-hi!

Carme
Badia i Balasch

VDA. DE BARTOMEU FONT I MILLÀS

qui morí cristianament el dia 9 de març de 2000,
a l'edat de 88 anys,
havent rebut els Sants Sagraments
i la Unció de Malalts.

A.C.S.

*La família agraeix les mostres de condol rebudes
i la vostra pregària.*

AGRAMUNT, març de 2000

Menú Musical Mensual

Marcel Simó

1r Plat

LET'S DANCE

(Changesbowie; 1990; David Bowie; Britànic)
gust a un clàssic del rock núm. 1 en llistes britàniques i dels Estats Units

2n Plat

RUNNING WITH THE NIGHT

(Back to front; 1992; Lionel Richie; USA)
gust a soul-pop-rock; Ex-Commodores del conegut so Motown

Vi de la Casa

MAMA MONTSE

(Matamala u; 1992; Matamala; Catalans)
gust a rock català de la mà dels germans de l'actriu catalana Ariadna Gil, Ex-brighton 64

Postres

A ROCK'N'ROLL FANTASY

(The very best of the kinks; 1994; The kinks; Britànics)
gust a rock

Cafè

TAKE THE L

(No vacancy the best...; 1990; The Motels; USA)
gust a rock

Licor

OH YEAH

(More than this; 1995; Bryan Ferry; Britànic)
gust a rock del que fou líder de Roxy Music

Com llegir:

Plat: cançó
Ingredients: (àlbum; any; intèrpret, nacionalitat)
gust a: estil musical

A qui el vulgui degustar els dissabtes de 21:00 a 21:30; cada mes un menú diferent, prova'l a **Ràdio Sió 107.9 FM**.

Mal dia

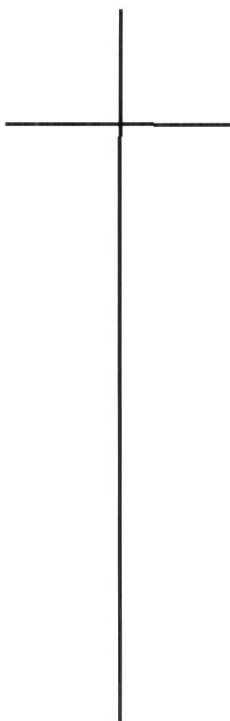
J. Pijuan

El sacseig m'ha despertat. Ara que descansava tan confortablement, van i em desperten. M'engrapen pels quatre costats i, sense cap mirament, sense donar-me cap explicació, algú em trau de l'habitació on romania adormida des de qui sap quant de temps. Em sento com bruta, llefiscosa. Miro el meu aspecte i m'adono que estic recoberta de pols i faig mala cara. Ho dic al meu portador, però no em fa cap cas. Observo el seu rostre i constato una mena d'angoixa. No insisteixo. Em deixa sobre una taula i se'n va sense dir res. A l'instant m'adono que no estic completament sola, hi ha algú més que em contempla. L'observo acuradament i veig que fa tant mala cara com jo. Romanem totes dues en aquell indret una llarga estona. Continuament veiem passar gent pel nostre davant, però sense parar esment en nosaltres, com si no existíssim. Per fi, després d'una llarga espera, algú se'ns acosta, és el mateix individu d'abans que ens agafa i ens neteja de dalt a baix fins quedar ben lluents. Després ens torna a deixar en el mateix lloc i se'n va tal com ha vingut. S'inicia una altra tanda d'espera. Pacència.

Sento soroll al nostre darrere. Em giro per esbrinar l'origen i veig una sèrie de gent asseguda. Se'ls veu molt atrafegades estudiant com una mena de llistats. Estan tan immerses en la lectura que no s'adonen que els observen. No goso importunar-los. Dono mitja volta i m'assec, tot esperant que algú ens atengui d'un moment a altre.

Repiquen les campanes. El rellotge del campanar indica les nou del matí. Les portes de la sala s'obren de bat a bat i una munió de gent comença a entrar. S'apropen. Porten a les mans alguna cosa que em fan empassar, a desgana, l'una rera l'altra. L'afluència d'aquesta gent és constant, a estones minva i altres cops augmenta, però no s'atura en cap moment, totes duen aquella cosa a les mans i me la fan empassar tan si com no. Em resisteixo tant com puc, intento tancar la boca i tenir les dents ben serrades, però els de la mesa són obstinats i a la força em van introduint aquelles coses de mal pair.

El temps transcorre molt lentament a la sala. Em vénen nàusees de tan endrapar aquelles coses. Són tan indigeribles que prego perquè aquest suplici acabi d'una vegada. Estic cansada. I la boca em fa tant de mal de tan obrir-la que crec que tardaré molt de temps a recuperar-me. De tant en tant miro de reüll els de la mesa. Se'ls veu força contents, com si gaudissin amb el meu patiment. Intento cridar per demanar auxili, però no puc, quan obro la boca per dir paraula ho aprofiten per introduir-me aquella cosa. Resto en silenci i em guardo el sofriment per a mi mateixa. Repiquen les campanes. Són les vuit del vespre. És l'hora. Les portes de la sala es tanquen. Silenci. Algú se m'apropa i em sacseja. Em marejo. Ho trec tot i ho deixo tot escampat per sobre la taula. Em sento molt millor, però vull descansar una estona. Em retornen a l'habitació. Ara podré descansar i descansaré fins que torni un altre dia d'eleccions. ■

Primer aniversari

Serafina Cahelles Terrades

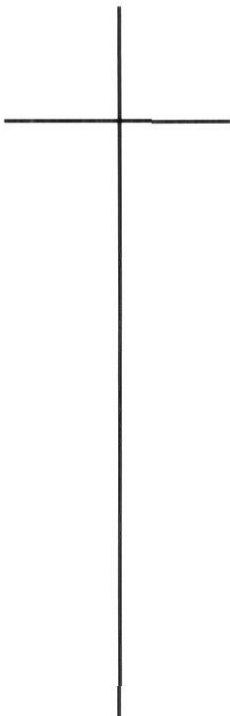
VÍDUA DE CANDI TORRES COTS

*morí el dia 27 d'abril de 1999, a l'edat de 90 anys,
confortada amb els Sants Sagraments
i la Benedicció Apostòlica.*

A. C. S.

Sempre et recordarem.

Sabadell, abril de 2000

*Trobem a faltar el
teu somriure.
Dius que ens deixes
te'n vas lluny d'aquí.
Però el record de la
vall on vas viure
no l'esborra la pols
del camí.*

Vuitè Aniversari

Amadeu Amigó Pla

12 de novembre 1912

27 d'abril 1992

Esposa, fills i família tota mai no l'oblidaran.

AGRAMUNT

HANDBOL MASCULÍ

2a Catalana Sènior masculí - AGRAMUNT MANCORÓS, S. L.

Resultats:

4-3-00	Agramunt	24	Balsareny	21
18-3-00	Agramunt	24	Alcarràs	22
25-3-00	Gavà	22	Agramunt	17

Malauradament encara que s'han assolit uns bons resultats, com que la resta d'equips implicats en un possible descens de categoria també han obtingut bons resultats, a manca de tres partits per finalitzar la temporada, matemàticament s'ha perdut la categoria de 2a catalana.

Des d'ara mateix cal, d'una forma immediata, començar a treballar per la temporada 2000-2001, amb una bona planificació fixant-se l'objectiu primordial de retornar l'equip a la categoria que sens dubte es mereix.

3a Catalana Sènior masculí - AGRAMUNT TALLERS J. BUSQUETS, S. C. P.

Resultats Copa Federació:

4-3-00	Agramunt	25	La Seu	18
11-3-00	Andorra	18	Agramunt	12
18-3-00	La Seu	18	Agramunt	38
26-3-00	Agramunt	16	Andorra	19

L'equip de 3a catalana ha finalitzat la temporada amb un bon paper a la Copa Federació.

En aquest apartat deixem sense anotar els encontres enfront el C. N. Tàrrrega, doncs una vegada més la seva manca d'esportivitat i de saber estar en un terreny de joc, ha fet que hagi estat del tot impossible poder jugar-hi. El cert és que queden desqualificats per si mateixos.

Juvenil Masculí 2a catalana - AGRAMUNT PRETENSATS CUÑAT, S. L.

Resultats:

4-3-00	Agramunt	34	Rubí	31
11-3-00	Les Franqueses	22	Agramunt	30
18-3-00	Agramunt	31	Cambrils	24
26-3-00	Rubí	29	Agramunt	32

Continuen demostrant ésser els millors, no hi ha equip que posi en perill el primer lloc de la classificació que dona accés directe a la final de Catalunya i l'ascens a la categoria juvenil preferent per la propera temporada.

Cadet Masculí - AGRAMUNT CONSTRUCCIONS SABALL, S. C. P.

Resultats:

11-3-00	Tarragona	25	Agramunt	20
---------	-----------	----	----------	----

18-3-00	Agramunt	24	Pardinyes	25
26-3-00	Agramunt	28	Andorra	27

La plantilla de l'equip cadet és la següent:

Porters: Francesc Padial i Manuel Hernández.

Jugadors: Eduard Bobet, Aleix Ramon, Ricard Piulats, Joan Buró, Gerard Caralps, Ramon Andreu, Marc Farré, Xavi, Carles Vico, Òscar Ginestà, Albert Cases, Ovidi Ramon, J. Vilardell i Xavi Maciñeira.

Entrenador: Òscar Pellicer.

HANDBOL FEMENÍ

Sènior Femení - AGRAMUNT COMPANY UNIVERSAL TIES, S. L.

Resultats:

11-3-00	La Seu	14	Agramunt	15
18-3-00	Agramunt	13	La Seu	10

L'equip sènior femení també ha guanyat la Copa Federació en imposar-se en els dos partits que l'enfrontaven amb la Seu d'Urgell.

26-3-00	Agramunt	24		
	Alcarràs	32	(Cadet Masculí)	
28-3-00	Vilanova del Camí	28		
	Agramunt	25		
1-4-00	Agramunt	31		
	Agramunt	27	(Cadet Masculí)	

Aquests partits han estat de preparació, amb equips cadets masculins i amb el Vilanova del Camí, que és el tercer classificat de 1a catalana, per poder iniciar la fase d'ascens amb el degut nivell de competitivitat que exigirà la mateixa, donat que s'hauran d'enfrontar amb equips tan potents com: l'Handbol Tarragona, H. La Garriga i el Sant Antoni de Vilamajor, els quals es troben enquadrats amb l'Agramunt en el grup B.

Juvenil Femení - AGRAMUNT CONSTRUCCIONS BLANCO-ROVIRA, S. L.

Resultats:

4-3-00	Vva. Camí	10	Agramunt	22
17-3-00	Agramunt	20	Ascó	12
18-3-00	Montcada	12	Agramunt	16
25-3-00	Agramunt	20	Castelldefels	20

El mes de març ha estat molt fructífer per les juvenils, dels vuit punts en joc en van guanyar set, cosa que els ha fet escalar llocs en la classificació general.

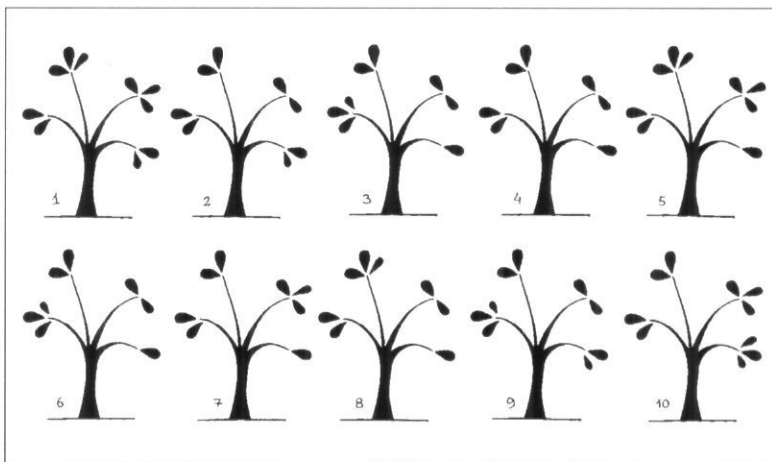
LABERINT

Quin camí ha de seguir aquest camperol per arribar a la seva caseta?

VISUAL

Només dos d'aquests arbres són iguals. Sabríeu trobar-los?

SALT DE CAVALL

Començant per la sil·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

La	ja	diu	
len	no	len	men
ca	per	ta	és
si	do	es	ta.

Solució al SALT DE CAVALL, per P. R.:

La perdut és dolenta
si no es menja calenta.

L'ACUDIT D'EN CREUS

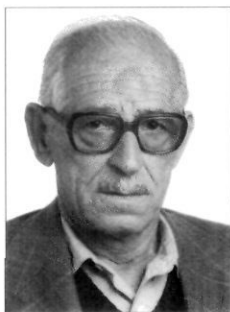
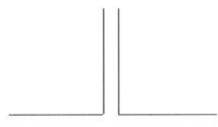
- Què, noi! Que et sembla la majoria del P.P.?
- Home, mira! La qüestió és que ho portin bé.
- Què dius, ara! Que s'ho emportin bé?

El proper dia 1 de maig es compleix l'aniversari, el 47è, de la pujada de les campanes. Va ser una gran festa que ha quedat en la història local recent com un dels esdeveniments més multitudinaris. La IMATGE d'aquest mes així ho testimonia. La plaça i els balcons que hi donaven es van omplir de gom a gom per veure pujar les campanes que havien estat pagades per un empresari agramuntí, Josep Martorell. Les primeres autoritats religioses i civils hi varen estar presents amb tota la parafernàlia de l'època.

La caLajSera.

*Trobarem a faltar el teu somriure
diu que ens deixes, te'n vas lluny d'aquí
però el record de la vall on vas viure,
no l'esborra la pols del camí.*

Pregueu a Déu per l'ànima de

Francesc Tallaví i Miralles

Que morí cristianament el dia 4 d'abril de 2000,
a l'edat de 81 anys, rebuts els Sants Sagraments.

E.P.R.

La família agraeix les mostres de condol rebudes i a la vegada vol fer un reconeixement públic a tot el personal sanitari del C.A.P. d'Agramunt per la seva humanitat i professionalitat i en particular al metge i la infermera de capçalera.

Agramunt, abril de 2000

Comissió de Govern, 7-3-2000

URBANISME

S'apròva l'informe dels Serveis Tècnics Municipals de data 23-02-2000, referent als accessos i pavimentació per a un magatzem agrícola a la carretera L-303, al P.Q. 19'500, de l'empresa Piglets, SL.

Tanmateix, s'informà favorablement la proposta presentada, entenent-se la mateixa amb caràcter de "a precari", per tal de no dificultar qualsevol solució urbanística que pugui adoptar l'Ajuntament d'Agramunt.

CEMENTIRI MUNICIPAL

S'acordà que des d'ara i fins que es pugui disposar de les noves galeries de nínxols del cementiri municipal, solament es concedirà un dret funerari de nínxol de nova adquisició en cas de necessitat per defunció.

IMPOST VEHICLES TRACCIÓ MECÀNICA

S'acordà concedir les bonificacions sol·licitades de conformitat amb l'ordenança fiscal núm. 4 de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, per ésser vehicles de més de 25 anys d'antiguitat, als següents titulars:

- Al Sr. Ramon Miró i Gomà
- A la Sra. Susanna Mornet i Garaud

ADQUISICIÓ MAGATZEM CARRER DE LA RONDA DELS COMTES D'URGELL, Núm. 3

S'apròva l'adquisició de la finca urbana, propietat del Sr. Ramon Vilapriñó i Pampalona i del Sr. Antoni Vilapriñó i Pampalona, ubicada al Carrer de la Ronda dels Comtes d'Urgell, núm. 3, (de 129'61 m²), d'Agramunt, a fi i efecte de disposar de l'espai físic suficient per a l'ampliació, en un futur, de l'equipament públic del teatre del Casal Agramuntí.

Tanmateix, s'autoritza l'import de la compra-venda xifrat en 3.500.000 PTA, i iniciar la tramitació del corresponent expedient d'habilitació de crèdit, amb càrrec als romanents de l'exercici econòmic de 1999.

RECONeixEMENT TRIENNI

Es va prendre l'acord de reconèixer al Sr. Joan Rodríguez i Perearnau, funcionari integrant de la plantilla de l'Ajuntament, el seu dret al tercer trienni, amb efectes de l'01-03-2000.

APA COL·LEGI MARE DE DÉU DEL SOCORS

S'acordà concedir a l'APA del Col·legi Mare de Déu del Socors, un ajut econòmic de 35.000 PTA, amb motiu de la XIV edició del dia de la Família el proper 21 de maig, que seran a càrrec del vigent pressupost de 2000.

Comissió de Govern, 21-3-2000

IMPOST VEHICLES TRACCIÓ MECÀNICA

S'acordà concedir les bonificacions sol·licitades de conformitat amb l'ordenança fiscal núm. 4 de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, per ésser vehicles de més de 25 anys d'antiguitat, als següents titulars:

- Al Sr. Santi Huguet i Salas

- Al Sr. Francesc Piulats i Pujol

BAIXA ESTABLIMENT

S'acordà donar de baixa del Registre d'Establiments el corresponent a la botiga de venda al detall de productes de merceria, de la Sra. Josepa Figuera i Pla, així com els arbitris que pogués generar dita activitat.

ACTIVITAT CLASSIFICADA

S'acordà fixar com a mesures correctores addicionals a la llicència municipal concedida a l'empresa Copiral, SL, per a realitzar l'activitat de fàbrica de farines per a pinso a la Ctra. de Tàrrega (Polígon Industrial) d'Agramunt, les següents:

- a) Col·locar en l'extractor els filtres o els mecanismes convenients, per tal de garantir el no abocament a l'atmosfera de cap tipus de residu en suspensió.
- b) Presentació, per part del tècnic redactor del projecte de l'activitat aprovada, o altre tècnic competent, informe justificatiu de la solució adoptada per tal d'incorporar-la a l'expedient.

CAMP MUNICIPAL D'ESPORTS

S'autoritza el Club Escola de Futbol "Gerard Gatell" la instal·lació de tanques publicitàries en l'interior del recinte del camp municipal d'esports.

PAISATGE CULTURAL ROMÀNIC DE LA VALL DE BOÍ

Es va prendre l'acord de donar suport a la candidatura presentada per l'Ajuntament de la Vall de Boí, per al reconeixement del "Paisatge Cultural Romànic de la Vall de Boí" i assolir la declaració de Patrimoni de la Humanitat.

PLA DE FORMACIÓ 2000

S'autoritza al personal de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt a la participació als cursos de formació bàsica, organitzats per l'Escola d'Administració Pública de Catalunya dins del pla de formació 2000.

Ajuntament Ple, 30-03-2000

MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DEL PLANEJAMENT URBÀ D'AGRAMUNT, SECTOR DE LA FONDANDANA: Aprovació provisional

S'apròva provisionalment la modificació puntual de les Normes Subsidiàries del Planejament Urbà d'Agramunt, corresponent als canvis de configuració de la zona d'equipaments i verd públic del Sector de la Fondandana.

Així mateix s'apròva trametre l'expedient de la modificació puntual de les Normes Subsidiàries a la Comissió d'Urbanisme de Lleida, de conformitat amb el que disposa la vigent legislació, als efectes de la seva aprovació definitiva, si procedeix.

MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LES NORMES SUBSIDIÀRIES DEL PLANEJAMENT URBÀ D'AGRAMUNT, P.P. núm. 3 i P.P. núm. 7: Aprovació provisional

S'apròva provisionalment la modificació puntual de les Normes Subsidiàries del Planejament Urbà d'Agramunt, propostes números 1 i 2, que resten definides com segueix:

1. Modificació del límit i vialitat nord del Pla Parcial número 3 (Carretera de Balaguer).

◀ 2. Modificació de l'àmbit i configuració del Pla Parcial número 7 Industrial (La Torre d'Agramunt).

Així mateix, s'aprova trametre l'expedient de la modificació puntual de les Normes Subsidiàries a la Comissió d'Urbanisme de Lleida, de conformitat amb el que disposa la vigent legislació, als efectes de la seva aprovació definitiva, si procedeix.

APROVACIÓ PROVISIONAL DEL PLA PARCIAL NÚM. 3 (P.P.3) "Carretera de Balaguer"

S'aprova provisionalment el text refós del Pla Parcial núm. 3 (P.P.3) «Carretera de Balaguer», de promoció privada, redactat per tècnic competent, l'àmbit territorial del qual abasta el sector definit per les Normes Subsidiàries del Planejament d'Agramunt.

Tanmateix, s'aprova trametre l'expedient del Pla Parcial referenciat a la Comissió d'Urbanisme de Lleida, de conformitat amb el que disposa la vigent legislació, als efectes de la seva aprovació definitiva, si procedeix.

APROVACIÓ PROVISIONAL DEL PLA PARCIAL NÚM. 7 INDUSTRIAL (P.P.7-I-) "La Torre d'Agramunt"

S'aprova provisionalment el text refós del Pla Parcial núm. 7 Industrial (P.P.7.-I-) «La Torre d'Agramunt», de promoció privada, redactat per tècnics competents, l'àmbit territorial del qual abasta el sector definit per les Normes Subsidiàries del Planejament d'Agramunt, amb una total superfície de 128.293'85 m².

Així mateix, s'aprova trametre l'expedient del Pla Parcial referenciat a la Comissió d'Urbanisme de Lleida, de conformitat amb el que disposa la vigent legislació, als efectes de la seva aprovació definitiva, si procedeix.

APROVACIÓ DEFINITIVA ESTUDI DE DETALL

S'aprova definitivament l'Estudi de Detall d'ordenació volumètrica, al solar situat al Carrer de la Petronel-la d'Agramunt, entre el Carrer del Clos i el Carrer de Pau Casals, d'Agramunt, presentat pel propietari el Sr. Xavier Rendé i Pujol.

ADJUDICACIÓ DEFINITIVA PER CONCURS DEL CONTRACTE DE LES OBRES D' "EXECUCIÓ DEL PAVELLÓ POLIVALENT I FIRAL. (1a fase: fonaments, estructura i coberta)". TRAMITAT MITJANÇANT EL PROCEDIMENT OBERT

S'acordà declarar vàlida la licitació del concurs públic mitjançant el procediment obert de les obres d'Execució del Pavelló Polivalent i

Firal, (1a fase: fonaments, estructura i coberta).

Es van adjudicar aquestes obres a l'empresa Sorigué, SA., en la quantitat de 48.938.000 PTA.

EXPEDIENT DE MODIFICACIÓ DE CRÈDITS Núm. 1/00.

S'aprova el present expedient de modificació de crèdits núm. 1/00 i la seva exposició pública pel termini reglamentari de quinze dies hàbils, termini durant el qual s'admetran reclamacions davant la Corporació, el Ple de la qual disposarà per resoldre-les d'un termini de trenta dies.

De no presentar-se reclamacions en el termini establert, s'entendrà definitivament aprovat l'expedient de modificació de crèdits núm. 1/00 sense necessitat de posterior acord per part de la Corporació :

C.F.	C.E.	DENOMINACIÓ	IMPORT
HABILITACIÓ DE CRÈDIT :			
451	62201	Adquisició edifici magatzem Rda. C. Urgell, 3	3.500.000
CRÈDITS EN AUGMENT			3.500.000

PROCEDÈNCIA DELS FONDS :

A) Del superàvit disponible de l'últim exercici	3.500.000
--	------------------

APROVACIÓ CONVENI DE COL-LABORACIÓ ENTRE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (Departament d'Economia, Finances i Planificació) I L'AJUNTAMENT D'AGRAMUNT: Registre Licitadors

Es va prendre l'acord d'aprovar l'esborrany del Conveni a subscriure amb el Departament d'Economia, Finances i Planificació de la Generalitat de Catalunya, per tal de considerar vàlid el certificat d'inscripció que emet el Registre de Licitadors de la Generalitat de Catalunya en els procediments contractuals de l'Ajuntament d'Agramunt.

RATIFICACIÓ DECRET DE L'ALCALDIA NÚM. 97/00 DE 28-03-2000, D'INTERPOSAR RECURS CONTENCIÓS ADMINISTRATIU

S'acordà ratificar el Decret de l'Alcaldia de data vint-i-vuit de març de dos mil, d'interposició del recurs contenciós administratiu següent:

Interposar recurs contenciós administratiu contra la resolució del Sr. Alcalde de l'Ajuntament de Puigverd d'Agramunt, de l'atorgament d'una llicència per a la instal·lació d'una explotació porcina d'engreix de 1.800 caps, a nom del Sr. Mariano Vila Bertran, davant el Jutjat contenciós administratiu de Lleida.

I encarregar la defensa i representació de l'Ajuntament en aquest Recurs al despatx d'advocats "SIMEÓ MIQUEL, ADVOCATS ASSOCIATS".

LIQUIDACIÓ PRESSUPOST 1999

Per decret de l'Alcaldia es varen aprovar les liquidacions dels pressupostos: l'ordinari de l'Ajuntament, del Patronat Municipal d'Esports i del Patronat Municipal "Residència Geriàtrica Mas Vell", de l'exercici econòmic de 1999, amb el resultat següent:

Liquidació Pressupost 1999, ordinari Municipal:

- Deutors pendents de cobrament a 31-12-99: ... 168.529.101 PTA.
- Creditors pendents de pagament a 31-12-99: . 171.141.284 PTA.
- Fons líquids a la Tresoreria a 31-12-1999: 23.861.290 PTA.
- Romanent de Tresoreria: 21.249.107 PTA.

Liquidació Pressupost 1999, Patronat Municipal d'Esports:

- Deutors pendents de cobrament a 31-12-99: ... 100.000 PTA.

FOTO: AJUNTAMENT

Segona fase de la senyalització: Rutes de camins per «mountain bike» i a peu.

-Creditors pendents de pagament a 31-12-99: .	339.236 PTA.
-Fons líquids a la Tresoreria a 31-12-99:	252.045 PTA.
-Romanent de Tresoreria:	12.809 PTA.

Liquidació Pressupost 1999, Patronat Municipal Residència Geriàtrica Mas Vell:

-Deutors pendents de cobrament a 31-12-99: ...	1.106.909 PTA.
-Creditors pendents de pagament a 31-12-99: .	1.446.858 PTA.
-Fons líquids a la Tresoreria a 31-12-99:	1.614.348 PTA.
-Romanent de Tresoreria:	1.274.399 PTA.

NOMENAMENT

El regidor de l'Ajuntament, el Sr. Ramon Vila i Melero, fou nomenat com a vocal representant de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques en el Consell Assessor sobre l'activitat física i la promoció de la salut.

LLICÈNCIES D'OBRES

ROSA RIBAS I BALCELLS, per habilitar una cambra als baixos de la casa. Pl. de l'Om.

CONSTRUCCIONS BLANCO-ROVIRA, SA, per a l'ocupació de la via pública per obres. Trv. de l'Aspi.

ANTÒNIA CAÑADAS I GARCÍA, per una connexió d'aigua potable. C. de la Vilavella.

TERESA SÁNCHEZ I ARMENGOL, per enrajolar el pis i canviar les escales. Mafet.

BEPETA MARQUILLES I BALLTONDRE, per a la instal·lació d'una xarxa metàl·lica a la part del darrera de la casa. C. del Raval de Puigverd.

CONSTRUCCIONS BLANCO-ROVIRA, SA per fer una tanca d'obra. C. d'Àngel Guimerà.

JAUME BELISON I CARBONELL, per enrajolar el terra del pis i enderrocar un envà separador de la cuina. Av. dels Esports.

MARIA DOLORS ARRIASOL I SANS, per a la connexió d'aigua potable. C. de la Vilavella.

DOLORS PARÍS I SOLANES, per cobrir un cobert amb plaques d'uralita. Donzell d'Urgell.

ANTONI BALDOMÀ I GUÀRDIA, per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. Pl. de Montserrat Pons.

COMUNITAT DE VEÏNS MANUEL DE PEDROLO núm. 1, per a la connexió d'aigua potable.

ISIDRE MARSÀ I BERNAUS, per habilitar un local. C. de la Vilavella.

COMUNITAT DE PROPIETARIS C. DE SIÓ, núm. 24, per picar i arrebossar l'entrada. C. de Sió.

JOSEP PASTOR I RÀNIA, per picar i arrebossar la façana que dona al pati interior, i engrandir una finestra. Pl. de la Germana Montserrat Pons.

ANTONI PENELLA I FARRAN, per desembussar la claveguera. C. del Castell.

ANTONI SIN I BRUALLA, per a la connexió d'aigua provisional per obres i un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. Av. de la Generalitat.

COMUNITAT DE VEÏNS LA TORRE I, per pintar la terrassa, enrajolar la vorera interior d'entrada a l'edifici i canviar quatre metres de trencaigües.

NEUS BRILS I CLARAMUNT, per a la connexió d'aigua. C. de la Baixada del Mercadal.

JORDI VILLUENDAS I PIJUAN, per fer una cisterna a l'hort. Regué Salats.

ARMAND PONS I JOVÉ, per canviar les escales de l'entrada al primer pis i fer un armari traster als baixos. C. de Pau Casals.

ESTEVE GARRABOU I BRILS, per enderrocar dos envans del magatzem. Ctra. de Cervera.

VÍCTOR MARTÍ I MORA, per a la connexió d'aigua. C. de la Vilavella.

ROTECNA, SA, per a la connexió d'aigua potable. Partida Peixeres.

SERGI SOLÉ I DELGADO, per dos drets de connexió a la xarxa de clavegueram. C. del Firal.

ROS ROCA, SA, per una connexió d'aigua potable. C. del Camí Vell de Tàrraga.

MIQUEL SOLÉ I ROSET, per un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. C. del Clos.

JAUME GREGORI I PUÑET, per a la connexió d'aigua. C. de Manuel de Pedrolo.

MIQUEL MARQUILLES I VALLS, per fer un tancat en una part de la finca. Les Ribes.

PROSANBER, SL, per a la col·locació de dos rètols informatius. Av. de Catalunya.

CONSOL GUIU I VALLÈS, per rebaixar la vorera del davant del garatge. C. de Passeig Nou.

RAMON MONTER I DUESO, per arrebossar la façana lateral i pintar la façana del darrera de la casa.

JOAN MANUEL GUIXÉ I CIRERA, per enrajolar la cambra de bany. Av. dels Esports.

RAMON CREUS I BONCOMPTE, per un gual permanent. Av. de Marià Jolonch.

LLUÍS BERTRAN I TORRES, per a la connexió d'aigua provisional per obres. C. Indústria.

ESTEVE GARRABOU I BRILS, per connexió d'aigua provisional per obres. C. del Raval de Puigverd.

CARME VICENS I PLA, per reforçar la terrassa per la part de sota. Av. de Marià Jolonch.

ROS ROCA, SA, per a l'obertura d'una rasa i un dret de connexió a la xarxa de clavegueram. C. del Camí Vell de Tàrraga.

CLUB TENNIS D'AGRAMUNT, per a la instal·lació de quatre faroles de dos focus. Ctra. de Cervera.

FECSA ENHER, SA, per a la millora d'un conjunt de línies subterrànies i realitzar altres reformes en les estacions transformadores. Passeig del Sió i C. del Canal.

ANTONI BALDOMÀ I GUÀRDIA, per a la distribució de la planta segona d'un habitatge entre mitgeres. Pl. de la Germana Montserrat Pons.

MARCEL·LÍ FARRÀS I JOSEPA PINÓS, per a l'ampliació de la sotateulada existent. C. de Ntra. Sra. dels Socors.

ANTONI ROSINÉS I TARRUELLA, per a reforçar la paret lateral de l'edifici, canviar les teules, fer la canalera i arranjar la teulada. Donzell d'Urgell.

JOSEP MARIA PIULATS I SOLÉ, per fer un envà, una paret mitgera i cobrir.

MIQUEL SOLÉ i ROSET per a la construcció d'una nau industrial entre mitgeres. C. del Clos.

NÍNOLS CEMENTIRI

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

JOAN ARTIGAS i GALITÓ. Nínol núm. 46. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

ANGELINA MATEU i TORRES. Nínol núm. 47. Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors.

Tanmateix es va concedir, de conformitat amb l'establert en l'article 9è. de l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, el canvi de nom dels drets funeraris següents:

- Dels nínols núm. 138 i 139 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús i núm. 40 de la Galeria de Sant Joan del Cementiri Municipal, del Sr. Vicenç Escolà i Cuñat, a la Sra. Rosa Escolà i Valls,.

- Del nínol núm. 124 de la Galeria de Sant Ramon del Cementiri Municipal, del Sr. Pere Baró i Vila, al Sr. Josep Maria Baró i Marquilles.

MAIG: Mes de 31 dies, cinquè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 4h 48m, i es pon a les 18h 48m
 El dia 31 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 19h 17m
 El dia 20 el sol entra a la constel·lació de GÈMINIS.

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 4 a les 04h 12m
 Quart creixent ◐ el dia 10 a les 20h 00m
 Lluna plena ● el dia 18 a les 07h 34m
 Quart minvant ◑ el dia 26 a les 11h 55m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Segons la tradició, l'aigua de maig té virtuts remeieres, sobretot la que s'encloa o embassa a les cavitats naturals que ofereixen els megalits (dòlmens). Durant aquest mes la gent recollia aigua de pedra i en bevia i se'n rentava els òrgans adolorits. De diversos megalits hom creia també que fregant-s'hi guaria el reuma; les persones que en patien passaven les parts adolorides per les prominències de les pedres de virtut abans de sortir el sol, quan encara eren ben molles de rosada.

Pel maig les destrals de pedra, qualificades popularment de pedres de llamp, degut a la creença que les llança el llamp en caure, tenen també virtuts especials de caràcter mèdic. Hom les bull amb aigua de font, de pou o de pluja, però obligadament de maig, la qual cobra la gràcia de guarir el mal de queixal a qui en glopeja i el dolor al qui s'hi renta; també se'n du les berrugues del qui se les mulla.

A l'antiga Roma, mare de la nostra cultura, el mes de maig estava dedicat a les lares i lemúries, que eren divinitats i esperits dels avantpassats; per aquest efecte hom considerava aquest mes com a infaust i era tingut de mal averany casar-se durant el seu curs.

Avui les parelles es coneixen als pubs o a les discoteques, antigament eren els múltiples aplecs que se celebraven durant el mes de maig llocs de coneixença del jovent de contrades diferents. Alguns aplecs havien constituït veritables fires de donzelles. Abundava la creença que la xicota que hi anava trobava casador i es maridava abans d'un any.

Dia 1: Festa del Treball.

Dia 3: Invençió de la Santa Creu. Era creença popular entre l'antiga pagesia que a partir del dia d'avui es podia començar a fer la migdiada. Hi havia la tradició que no es podia començar fins que les fulles dels ceps fossin prou grosses per poder-se tapar un ull. La llargada del dia, per als pagesos que treballaven de sol a sol, comportava un jornal força més llarg que durant els mesos freds i, per tant, ja calia augmentar la soldada.

Dia 15: Sant Isidre. La pagesia catalana havia tingut diversos patrons segons la contrada: sant Galderic, pagès rossellonès; sant Medir, pagès vallesà; sant Faust, del pla de Lleida, i els sants reis armenis Abdó i Senent, aquests últims els més invocats i venerats per la nostra pagesia. A la primeria del segle XVII i, coincidint amb la

seva canonització, la pagesia catalana adoptà el sant madrileny com a patró. Curiosament a la resta de la península, aquest sant és quasibé desconegut pels camperols.

EFEMÈRIDES DEL MES:

Maig de 1856. Inici de les obres del túnel de Montclar del canal d'Urgell. Agramunt va ser la base de dues obres importants en la construcció del canal d'Urgell: l'aqüeducte sobre el riu Sió i la perforació de la serra de Montclar amb el túnel. Aquest té la boca d'entrada a la vall de Foradada i la sortida als Coscolls, a la part de llevant de la serra de Montclar, amb una longitud de 4.917'60 metres. El túnel té una amplada de 5'15 metres i una alçada de 5'47. Les pbres es van iniciar el mes de maig de 1856 i es van acabar al setembre de 1860. Per poder-lo construir van perforar 13 pous, el més gran de 130 metres de profunditat. El terreny per on passa és de margues, roca arenisca i guix, i una bona part de la seva longitud hi ha afloracions d'aigua, la qual cosa va dificultar molt la seva construcció. Per a l'execució d'aquesta obra es van utilitzar presoners procedents de les presons de Tarragona i de Burgos, que estaven instal·lats en un campament a prop de la perforació.

El projecte per construir el canal datava de la primera meitat del segle XVI en temps de l'emperador Carles V. En temps de Felip I, segona meitat d'aquest segle, ja es van aixecar plànols per la seva construcció. Durant el segle XVIII semblava que es duria a terme l'obra, però l'oposició dels perceptors de delmes, dels ramaders i dels bladers segarrens que no se'n podien beneficiar, aconseguiren que fracassessin unes obres iniciades aquell segle i represes quatre vegades durant la primera meitat del segle XIX. Finalment, el 1853, l'empresa barcelonina Girona, Clavé i Companyia aconseguí una concessió per 99 anys a partir de l'acabament dels treballs i fundà la Societat Anònima del Canal d'Urgell que va emprendre les obres. L'obra va ser inaugurada el 1861, però no s'acabà del tot fins el 1865. L'aigua, esperada durant segles, decebé tothom: el salobre de les capes profundes, amb el regadiu, va ascendir per capilaritat i va convertir moltes partides en improductives, i l'aigua entollada en molts indrets, per falta de drenatges, propagava el paludisme entre la població.

R. Bernaus

Demografia

(Mes de març de 1999)

NAIXEMENTS

Anna Penella i Huguet Dia 28 febrer
 Genís Jubete i Areny Dia 3 març
 Omayma Bourass Dia 13 »
 Pau Godoy i Karseska Dia 16 »

DEFUNCIONS

Bernardino Mateu i Balagueró 99 anys, dia 7
 Pere Bobet i Carulla 62 anys, dia 12

MATRIMONIS

Josep M. Tarragona i Sanfeliu, i Remei Molina i Molín Dia 4
 Joan Pintó i Serra, i Maria-Teresa Añé i Ros Dia 25

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MARÇ

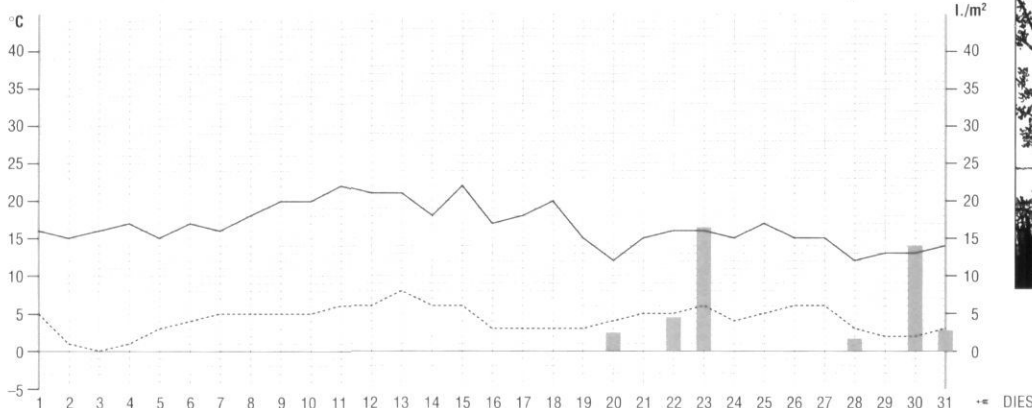
Dia 20	2'5 l./m ²
Dia 22	4'5 l./m ²
Dia 23	16'5 l./m ²
Dia 28	1'7 l./m ²
Dia 30	14'0 l./m ²
Dia 31	2'8 l./m ²
TOTAL	42'0 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MARÇ

Màxima del mes	22°, dies 11 i 15
Mínima del mes	0°, dia 3
Oscil·lació extrema mensual	22°
Mitja de les màximes	16'677°
Mitja de les mínimes	4'161°
Mitja de les mitjanes	10'419°

L'Observador: Deudat Pont

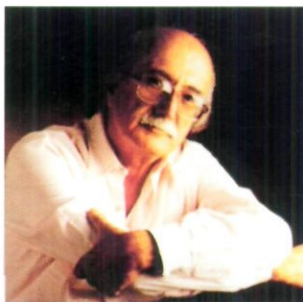
GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONDENTS AL MES DE MARÇ

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■

Durant les darreres setmanes han proliferat les pancartes contra l'Abocador del Bosc del Siscar. En publiquem una mostra de les que es poden veure pels balcons de la Vila.

per Guillem Viladot
(Agramunt, 1922-1999)

Ultramemòries

Capítol XL

Franco de prop

Durant les pràctiques d'alferes de complement, de tant en tant era destinat a una feina que se'n deia «cubrir carrera», que consistia a fer un cordó protector de soldats a banda i banda del carrer per on havia de passar algú molt important, com per exemple el cap d'estat. Mentre vaig ser a la caserna d'Ultònia, a Pedralbes, em tocà dues vegades de fer aquest servei i també de fer guàrdia a la presó Modelo, a Barcelona. Si havíem de «cubrir carrera» ho anunciàvem a les amigues perquè ens vinguessin a veure pel goig que fèiem en anar vestits d'uniforme amb casc i espasa. Dins la rigidesa de la feina, jo m'ho passava molt bé, perquè rebíem l'addició del públic femení que es delia pels militars i ens distingia amb la seva coqueteria. Un dia em tocà de «cubrir carrera» pels voltants de la catedral. L'entrada del Caudillo al temple va ser una cerimònia assistida pels visques i els aplaudiments d'una quantitat nombrosíssima de persones. A la sortida del general es produí un fet insòlit. Mentre la gent es mantenia continguda pels soldats, nosaltres, els oficials, com menats per una missió entre secreta i imperiosa, vam anar a parar fins a tocar el mateix cotxe descobert al qual acabava de pujar

Franco. Aquest, dempeus i somrient, se'ns dirigí per dir-nos: «Que no tenéis cojones para levantarlo...». Es va intentar, i jo, simulant que participava en el repte, contemplava el personatge que tenia a un parell de metres del nas. Era un home insignificant, baix, rabassut, que somreia tímidament i es dirigia als seus ajudants amb una veu prima i vulgar. M'admirava que aquell home fos el que fos, fes el que fes i no permetés de sortir d'Espanya encara que fos amb el passaport. Davant la impossibilitat d'aixecar aquell vehicle blindat, el general cridà: «Firmes!», tots ens vam posar fermes i vam cantar l'himne d'infanteria. Mentre ell s'allunyava lentament, jo pensava en el pare que, en la memòria, reivindicaria un Cambó desaparegut políticament. Un altre servei fora de la caserna va ser 24 hores de guàrdia a la presó Model. Perquè tot anés bé, un sergent veterà m'orientava sobre la manera de dur a terme aquest servei. Allò que més m'impressionà va ser el recorregut que s'havia de fer pel fossat de la presó que separava l'edifici del carrer amb un mur exterior. Cada cop que passàvem per una garita, el soldat de guàrdia cridava la novetat. Durant el trajecte vam haver de passar per l'indret on, feia uns anys, havia assistit a l'execució, a **garrote vil**, de nou atracadors de la banda del Pallarès. Vaig explicar com el tal Pallarès, el cap

de la banda, abans de ser ajusticiat, demanà de parlar amb el governador civil, que aleshores era el senyor Correa Vèglison. Aquest va comparèixer a la presó abillat amb l'uniforme de Falange i els atributs del seu càrrec dins del **Movimiento**, i de seguida es tancà en una habitació amb el Pallarès, tot sol, una llarga estona. El sergent que m'acompanyava m'escoltava amb molta atenció. Un cop vaig haver acabat m'explicà com el seu pare va ser afusellat quan les tropes franquistes entraren al seu poble, a l'Aragó. Li vaig preguntar com, davant d'aquest fet, ell havia arribat a ser sergent de l'exèrcit. Em va respondre dient que la seva família, amb l'absència del pare, quedà en la misèria més absoluta i que, quan entrà a files, féu tots els possibles perquè al final del servei pogués reenganxar i tenir segur un mitjà de vida. Li costà molt d'aconseguir-ho per ser fill d'un batlle roig, però a còpia de portar-se extraordinàriament bé, se l'acceptà. Un altre dia em tocà de fer servei de vigilància per la ciutat, concretament per l'avinguda del Paral·lel. Com que la feina era molt avorrida, vam decidir anar al **Molino** a passar l'estona. L'endemà el meu capità em clavà una bronca solemníssima. Se n'assabentà, perquè ell també era al **Molino**, si bé vestit de paisà. I tot comentant l'espectacle, ens vam fer molt amics.